

શ્રીસંઘ-યાત્રાનાં ઢાલ્લિયાં ॥

કર્તા : દેવચંદ શ્રાવક

- સં. વિજયશીલચન્દ્રસૂરિ

અમદાવાદ કામેશ્વરની પોલ્ના રહેવાસી, વીશા શ્રીમાલજાતીય શાહ બેહેચરદાસ જયચંદે, વિ.સં. ૧૯૨૭માં, શ્રીશત્રુંજય-ગિરનાર તીર્થનો પદયાત્રા-સંઘ કાઢેલો, તેમજ પોતાના નવા મકાનમાં શ્રીશાન્તિનાથ ભગવાનના ઘરદેરાસરની સ્થાપના, તે જ વર્ષમાં, કરેલી, તેનું ઐતિહાસિક વર્ણન કરતાં આ ઢાલ્લિયાં, દેવચંદ નામે શ્રાવક ગૃહસ્થે રચેલાં છે, જે કુલ ૩૪૦ જેટલી કડીઓમાં અને ૧૭ ઢાલ્લોમાં પથરાયાં છે.

આ રચનાની એક હસ્તપ્રતિ, અમદાવાદના શ્રીચારિત્રવિજયજી જ્ઞાન મંદિર (પ્રાચ્ય વિદ્યા ભવન)માં છે, તેની ઘણાં વર્ષો પૂર્વે મેઝવેલી ઝેરોક્સ નકલના આધારે પ્રસ્તુત સમ્પાદન થયું છે. પ્રતિ ૨૦ પાનાંની છે; તેના પ્રાન્તે લેખન વર્ષનો નિર્દેશ ન હોવા છતાં, રચનાના સર્જન બાદ તુરતના અરસામાં જ તે લખાઈ હોય તેવું સહેજે કલ્પી શકાય.

કર્તા પોતાને, વારંવાર, શુભવીરના સેવક તરીકે ઓઢાલાવે છે, તે તેમની સ્વગુરુ પ્રત્યેની અનન્ય શ્રદ્ધા તથા બહુમાનનું દ્યોતક છે. માત્ર છેલ્લી કડીમાં જ પોતાનું નામ તેમણે આપ્યું છે. આખી કૃતિ એક રીતે આંખે દેખ્યા અહેવાલસમી ભાસે છે. કર્તા પોતે સંઘમાં સામેલ-સાથે જનાર યાત્રી હોવાથી તેમનાં વર્ણનમાં 'પ્રતીતિ'નો અહેસાસ થઈ આવે છે. આમ છતાં, કર્તા પૂરેપૂરા સમય માટે સહયાત્રી નહિ રહી શક્યા હોય તેવું, ૧૬૭મી કડી (ઢાલ ૮, ૨૦ મી કડી) વાંચતાં લાગે છે. તે કડીમાં તેઓ લખે છે કે, "શુભવીરના સેવકના અન્તરાય કર્મ બઢિયાં છે, તેનું મન ઢીલું પડી ગયું છે, અને તે અહીંથી-શત્રુંજયથી પાછો ફર્યો છે તથા અમદાવાદ ગયેલ છે." જોકે તો પણ, બાકીની ઢાલ્લો પણ તેમણે જ રચી તો છે; તેનો અર્થ એવો થઈ શકે કે તેમને માટે કોઈકે બધો વીગતોની નોંધ કરી હશે અને તેને આધારે તેઓએ બાકીનો અંશ બનાવ્યો હશે. આથી સાવ વિપરીત, છેલ્લી ઢાલ્લની ૨૯મી (૩૩૯મી) કડીમાં તેમણે એમ લખ્યું છે કે "જાત્રા કરિ સંઘ નયને નિહાલી" આ

ઉપરથી એમ લાગે કે તેઓ આજ્ઞા સંઘમાં સાથે જ રહ્યા હશે. એટલે, આ બાબતે સ્પષ્ટતઃ કોઈ નિર્ણય કરવાનું સહેલું તો નથી જ.

ગમે તેમ, પળ કર્તાની કવિત્વની તથા રચનાની શક્તિ ખૂબ સરસ અને સમર્થ છે. શુભવીરના સેવકને છાજે તેવી કલમ છે. શુભવીરનું કવિત્વ તો જગવિખ્યાત છે જ; તેમના શ્રાવક પળ આટલા સરસ કવિ હોય તે આનન્દદાયક તેમજ આશ્ચર્યપ્રેરક બીના છે.

કવિની કાવ્યશક્તિની જેમજ, આ ઢાઢિયાંમાં નોંધાયેલી કેટલીક ઇતિહાસિક વીગતો અને કેટલીક જાણવા જેવી હકીકતો પળ રસપ્રદ છે. તે વીગતોનું અહીં અવલોકન કરીશું.

૧. સંઘયાત્રાનું વર્ષ ૧૯૨૭ નું છે. આ વખતમાં રાજનગર (અમદાવાદ)માં ૧૦૫ જૈન મંદિરો હતાં તેવું કર્તા અહીં નોંધે છે. (કડી ૫). ૨. એ સમયના જૈન મુનિઓ પીઝાં કપડાં પળ પહેરતા અને શ્વેત વસ્ત્ર પળ રાખતા (કડી ૬). ૩. બેહેચરભાઈના પિતા જયેચંદ નામે હતા, અને તેમની જ્ઞાતિ (વીશા) શ્રીમાલી હતી (કડી ૨૦). ૪. બેહેચરભાઈ અંગ્રેજ સરકારમાં શિરસ્તેદારની પદવી ભોગવતા. અંગ્રેજ અધિકારીઓ પોતાનો અમલ દેશી પ્રજામાંથી પસંદ કરેલા બુદ્ધિમાન અને વફાદાર અધિકારીઓ દ્વારા ચલાવતા, અને તેમાં શિરસ્તેદારની સત્તા બહુ મોટી-મહત્ત્વની ગણાતી (ક. ૨૧). તે શુભવીરના ભક્ત શ્રાવક હતા, તેમનાં પત્ની ઇચ્છા વહૂ નામે, પુત્ર પોપટભાઈ નામે હતા (૨૯, ૩૧). ૫. ગુરુના ઉપદેશે તેમને સંઘ કાઢવાના ભાવ થવાથી જોશી શિવશંકર પાસે મુહૂર્ત જોવરાવીને મુનિ હરખવિજયજી દ્વારા તેની પરીક્ષા કરાવવાપૂર્વક માગશર શુદિ ૬નો દિવસ નક્કી કરેલ છે (૩૪-૩૫). ૬. સંઘપતિ બન્યા પછી તેઓ કામેશ્વરની પોઢે દેરાસરે જઈ ત્યાંથી શાન્તિનાથ ભગવાન ઘેર લાવ્યા, અને પછી પ્રભુપ્રતિમાને વિનંતિપૂર્વક મ્યાનામાં (પાલખીમાં) પધરાવી વાજતે ગાજતે સંઘ સાથે સમેતશિખર(ની પોઢ)ના દેરે આવ્યા (ક. ૪૫-૪૮). ૭. ત્યાં વિવિધ પૂજાઓ ભળાવી તથા જમણવારો કરીને સંઘની તૈયારીઓ કરે છે. તેમાં મહત્ત્વની વાત એ છે કે સંઘવળ (ઇચ્છાવહૂ) શત્રુંજયતીર્થની આરાધનાના બે અઢમ તથા સાત છઠનું તપ આદરે છે, અને સમગ્ર રાજનગરમાંના બ્રહ્મચર્યવ્રત ધરનારાં શ્રાવક-શ્રાવિકાઓને આમંત્રી જમળ જમાડવાપૂર્વક તેમનું બહુમાન

કરવામાં આવ્યું છે (ક. ૫૩-૫૪). ૮. સંઘના પ્રયાણ-સમયે નગરશેઠ પ્રેમાભાઈ, શેઠ ડામભાઈ (હઠીસિંગ), શેઠ ભગુભાઈ વગેરે મોખીઓ આવીને સંઘપતિને તિલક-વિધિ કરે છે. સંઘપતિ પળ પ્રતીકરૂપે શ્રીફલનો સ્વીકાર કરે છે પળ દામ-રોકડા પૈસા નથી લેતાં, એ વાત બહુ માર્મિક લાગે છે (ક. ૬૭-૬૮). ૯. સંઘના પ્રબંધ માટે ઈસ્માલ નામે મુસ્લિમ, સરકારી ન્યાયાધિકારીનો ઉલ્લેખ (ક. ૭૧) તથા વિલાયતી (બેન્ડ)વાજાં લાવ્યાની નોંધ (૭૩) અગત્યનાં છે. સંઘ-પ્રયાણ-સમયે 'તલ પડવા જેટલી પળ જગા બચી નહોતી' (૭૪). ૧૦. સંઘવીનાં પુત્રવધૂનું નામ જેકોરવહૂ છે (ક. ૭૫). ૧૧. સંઘની રક્ષા માટે શીલ લોકો તથા તુર્કી (પઠાણ) સૈનિકો ઉપરાંત સરકારની પલટણ પળ હતી અને હથિયારના પરવાના પળ સંઘવીએ મેઢવેલા (૭૭).

૧૨. મા.શુ. ૮ના સંઘનો પહેલો પડાવ માદલપુર ગામે થયો, ત્યાંથી સરખેજ ગામે મુકામ કર્યો (૮૫). સરખેજમાં આદિનાથ-દેરાસર હશે તેમ ક. ૯૦ પરથી લાગે છે. ત્રીજો પડાવ મોરૈયા ગામે થયો, ત્યાં વિમલનાથનું દેરું હતું (૯૦). ત્યાંથી બાવલા ગામે, ત્યાં વાસુપૂજ્ય-ચૈત્ય હતું. ત્યાંથી કોઠ ગામે પડાવ થયો (૯૪). ૧૩. ચાલુ પદયાત્રામાં પળ સંઘપતિ મૌન ૧૧નો પૌષધ લઈ આરાધના કરે છે (૯૨) તે વાત પ્રેરણાદાયી છે, તો સંઘમાં રોજરોજના જમણનો પ્રબંધ જોઈતારામ નામે બાલબ્રહ્મચારી શ્રાવકના હાથમાં છે તે વાત પળ (૯૩) મજાની છે.

૧૪. સંઘમાં, પં. રૂપવિજયજીના સંઘાડાના પં. રત્નવિજયજી વગેરે, શુભવીરના પરિવારના પં. હરખવિજયજી વગેરે, પં. કીર્તિવિજયજી વગેરે, પં. મણિવિજયજી વગેરે, પં. દયાવિમલજી વગેરે સાધુગણ સાથે પધારેલ હતા (ક. ૯૯-૧૦૯). સંઘમાં ૧૬૦ ગાડાં હતાં. (૧૧૩). ૧૫. કોઠ પછી ગુંદી, બરોલ, ઓડવાલ થઈ ધંધુકા સંઘ આવ્યો, ત્યાં ધર્મનાથનું દેરાસર હતું (ક. ૧૧૪-૧૧૫). ત્યાંથી પોલાર (પોલારપુર) અને પછી બરવાલા મુકામ કર્યા. ત્યાંથી શત્રુંજય પર્વતનાં પ્રત્યક્ષ દર્શન થયાનો ઉલ્લેખ અતિ રોમાંચકારી છે (૧૧૭). ૧૬. સંઘમાં છ'રી' પાઢનારા યાત્રિકો ૬૨૫ હોવાનો નિર્દેશ પળ નોંધપાત્ર છે (ક. ૧૧૮). ૧૭. ત્યાંથી પછેગામ, ત્યાંથી ડંબરાલા (ડમરાલા), ત્યાં અજિતનાથ-મન્દિર; ત્યાંથી રોઈશાલા (રોહીશાલા), ત્યાંથી આકોલાજી, અને મા.વ. ૧૧ના

શત્રુંજયને ડુંબેરે સંઘ પહોંચ્યો છે (૧૧૮-૨૧). ૧૮. બારસે સંઘવી પહાડ પર યાત્રાર્થે ચડે છે ત્યારે બે હજાર યાત્રીઓ (૧૨૨) સાથે હતા. ૧૯. ઢાઢ ૬ ને ૭માં શત્રુંજયનું અને ઉપરનાં દેરાંનું વર્ણન વિશદ છે. ૨૦. ક. ૧૪૯-૫૦-૫૧માં 'વદ'ને બદલે 'સુદ' લખાયું છે તે લેખદોષ જણાય છે. કેમકે મા.વ. ૧૧ના જો શત્રુંજયે પહોંચે તો યાત્રાની તિથિ સુદમાં ક્યાંથી આવે? તે જ પ્રમાણે ક. ૧૫૩ માં 'વદિ' થયું છે ત્યાં 'સુદિ' જ હોવું ઘટે.

૨૧. વ. ૧૨, ૧૩ યાત્રા થાય, તો વ. ૧૪-૦)નો છઠ્ઠ તપ તથા પૌષધવ્રત સંઘવીદંપતીએ કર્યો છે (૧૫૧). શુ.૨ના શેત્રુંજી નદી પર જઈ સ્નાનપૂર્વક જલકુંભ ભરી પાછલા રસ્તે ડુંગર પર ચડ્યાં છે. તે રસ્તો દેવકીના ૬ પુત્ર-મુનિની દેરી આગળ નીકળ્યાની નોંધ પળ કવિએ લીધી છે (૧૫૩). તે પછી શત્રુંજયની ૧૨ ગાઠની પ્રદક્ષિણા કરવા સંઘ નીકળ્યો તેનું વર્ણન થયું છે (૧૫૭). ૨૨. પહેલાં કદમગિરિ, ત્યાંથી ચોક, ત્યાંથી હસ્તગિરિ થઈ પુનઃ શત્રુંજય પર સંઘ આવે છે અને શેત્રુંજીનાં જળ જે સમગ્ર પ્રદક્ષિણામાં સાથે જ લીધેલાં તે વતી ભગવાનનું સ્નાત્ર વગેરે કરે છે (૧૫૮-૬૦). પ્રદક્ષિણા પ્રાયઃ બે કે ત્રણ દહાડામાં જ કરી છે. ૨૩. પાંચમે વીસસ્થાનકની પૂજા ભળાવી છે, તે માટે રાજનગરની ટોઢી ખાસ આવી હોવાનું નિર્દેશે છે (૧૬૧). શુ.૭ના નવકારશીજમળ, રથયાત્રા, ૯૯ પ્રકારી પૂજા થઈ (૧૬૨-૬૩), તો દશમને દિને સંઘવી બેહેચરભાઈ અને ગોકલદાસ પરસોતમે સંઘમાળ પહેરી છે, અને તે પછી સંઘ નીચે ઉતર્યો છે (ક. ૧૬૪). શુ. ૧૨ના ૧૨ વ્રત પૂજા, જમળ થયાં, અને તેરસે સંઘે શત્રુંજયની યાત્રા પૂર્ણ થઈ (૧૬૬) અને હવે ગિરનારે નેમજીને મેટવાની તૈયારી થાય છે.

૨૪. ક. ૧૬૪ માં સંઘમાળ દશમે પહેર્યાની નોંધ છે, તો ક. ૧૭૬માં વઢી માળની તારીખ અગ્યારશ હોવાનું કર્તાઈ નોંધ્યું છે. તે વખતે મુખ્ય દેરાસર પર ધ્વજા પળ સંઘવીએ ચઢાવી છે, તેની પળ આમાં નોંધ છે. આ ગરબડ થવા પાછળનું રહસ્ય, બે ટુકડે આ ઢાઢિયાંની રચના થઈ હોય એ હોઈ શકે.

૨૫. સુદ તેરસે કે તે પછી-ચૌદસે સંઘે ગિરનાર તીર્થ ભળી પ્રયાળ કર્યું હશે. પહેલે પઢાવ પિંગલિગામે અને બીજો તાલધ્વજ તીર્થે થયો. તાલધ્વજના

હુંગર પર સુવિધિનાથ છે તો નીચે-ગામમાં શાન્તિનાથ હોવાની નોંધ છે (૧૮૦). ત્યાંથી ઢાઠા (દાઠા) અને મડઆ (મહુવા), ત્યાં ક્રમશઃ શાન્તિનાથ અને મહાવીરસ્વામીનાં ચૈત્યો છે (૧૮૧). ત્યાંથી હુંગર, બારપટોલા, ટીબી થઈ ઊના પહોંચે છે - સંઘ. ઊનામાં પાંચ દેરાસર ને બે ભોંયરાં હોવાનું વર્ણન છે (૧૮૩). ઊનાથી આગલ જતાં વાટમાં હીરસૂરિને વાંદાનો ઉલ્લેખ છે (૧૮૪) તે શાહબાગના સમાધિમંદિર પરત્વે છે. તે પછી ચિન્તામણ તથા અમીઝરા ને વન્દનાનો ઉલ્લેખ તે ક્રમશઃ દેલવાડા તેમજ અજારા પરત્વે લાગે છે (૧૮૫). ઘોસલા તે આજનું ઘોઘલા જ હોવું જોઈએ; તે કાળે ત્યાં સમુદ્ર હોઈ નૌકા દ્વારા ત્યાંથી દીવબંદરે સંઘ ગયો હશે (૧૮૫). દીવમાં ૩ દેરાં જુહાર્યાં (૧૮૬).

૨૬. ત્યાંથી સિમાસ, કોડિનાલ (કોડીનાર), સુતરા થઈ પ્રભાસપાટણ સંઘ ગયો. ત્યાં નવ દેરાં હોવાનો ઉલ્લેખ ઐતિહાસિક છે (૧૮૭). ઘણું કરીને તે નવ દેરાં મેઢવીને જ આજનો નવ ગર્ભગૃહવાલો મહાપ્રસાદ બન્યો લાગે છે. ૨૭. ત્યાંથી વેરાવલ : અહીં ૫ દેરાં હોવાનો ઉલ્લેખ (૧૮૯-૧૦) મહત્ત્વપૂર્ણ છે. ત્યાંથી ચોરવાડ, ત્યાં પાર્શ્વનાથ; ત્યાંથી માંગરોલ, ત્યાં ૩ ચૈત્ય : મુનિસુવ્રત પ્રભુ, પાર્શ્વનાથ તથા ચન્દ્રપ્રભસ્વામીનાં છે (૧૯૨-૯૩). ૨૮. ત્યાંથી મહાશુદિ ૧ના કેસાદ (કેશોદ), ત્યાંથી વંથલી અને ત્યાંથી ગિરનાર પહોંચે છે. ત્યાં મહાવીરજિનચૈત્ય હતું. (૧૯૪-૯૬) આ દેરાં તલ્લેટીએ હશે ?

૨૮. ઢાલ ૧૦માં કેટલાંક સંશય-સ્થાનો રહે છે : ક. ૨૦૦ માં 'દેવ દીયે ડી કરીને' એનો મર્મ શો હોય ? 'દેવ દીયે ડી કરીને' એમ હશે કે 'દેવ દીયે ડી કરીને' એવું હશે ? સ્પષ્ટતા નથી થતી. ઘટના તો રત્નશ્રેષ્ઠીને દેવે 'પાહું વઢીને ન જોવા'ની શરતે પુરાણું બિમ્બ આપેલું તે જ વર્ણવાઈ જણાય છે. ૨૯. દશમી ઢાલમાં ગિરનારનું વિગતે વર્ણન થયું છે. તેમાં સહસાવન (સહસ્રાવન)નું વર્ણન ઉલ્લસપ્રેરક થયું છે (૨૦૪-૭). ૩૦. બીજી અમ્બાદેવીની ટૂંકના પ્રસંગે અમ્બિકાદેવીનો વૃત્તાન્ત વર્ણવાયો છે (૨૦૮-૨૧૫), તેમાં કૂવે પડતી અમ્બિકાના વિલાપની કડીઓ (૨૧૪-૧૫) હૃદયવેધી છે. ૩૧. સહસાવનમાં નેમિનાથનાં ચરણપગલાંને સંઘ પૂજે છે (૨૧૬). ૩૨. પાંચમી ટૂંક પર દત્ત ગણધરનાં પગલાં હોવાનો ઉલ્લેખ ઐતિહાસિક ગણાય તેવો છે (૨૧૯). ગજવર-પગલાં તે ગજપદ કુણ્ડનો સંકેત જણાય છે. (૨૧૯).

(જૂનાગઢ) શહેરમાં આદિનાથનું તથા મહાવીરનું એમ ૨ ચૈત્ય હતાં તેમ નોંધ છે (૨૨૪).

૩૩. હવે સંઘ પાછો ફરે છે. પ્રથમ જાલરસંન, પછી ધોરાજી, ત્યાં ૪ જિનાલયો હોય તેમ જણાય છે (૨૨૫-૨૬). ત્યાંથી કનોડા: ત્યાં આદિનાથજી (૨૨૮); ત્યાંથી બાંભળવાડા: ત્યાં દેરાસર નથી (૨૨૮); ત્યાંથી કાલાવડ, મતબાગામ થઈ જામનગર (૨૨૯), ત્યાં તો અનેક મન્દિરો છે. ત્યાંથી ધુંવાર (૨૩૧), ત્યાં સુપાર્શ્વનાથજી (૨૩૨); ત્યાંથી ફલાં ગામે; ત્યાંથી ધોલ : ત્યાં શાન્તિનાથજી (૨૩૩); ત્યાંથી લતીપર, ત્યાં પાર્શ્વનાથ પ્રભુ છે, પળ તે પરોળાગત છે, અને મુહૂર્ત આવે પછી પ્રતિષ્ઠા થવાની છે તેમ કર્તા નોંધે છે (૨૩૩). ત્યાંથી ટંકારિયા: ત્યાં પાર્શ્વપ્રભુ છે, પળ પ્રવેશવિધિ બાકી છે (૨૩૪); ત્યાંથી મોરબી (૨૩૪); ત્યાંથી માતક અને ત્યાંથી સરા ગામ : ત્યાં ચન્દ્રપ્રભુજી બિરાજતા હતા (૨૩૬).

૩૪. કવિએ લખ્યું કે અહીં સોરઠદેશ પૂરો થયો, ને સંઘ હવે વઢવાળ આવ્યો (૨૩૭). આ 'સોરઠ' એટલે સમગ્ર સૌરાષ્ટ્રના ૪ વિભાગો પૈકી સોરઠ નામે એક વિભાગ - એક સમજવાનું રહે છે. વઢવાળમાં પાંચ ગભારાનું શામળા પાર્શ્વનાથનું દેરાસર છે (૨૩૭). ત્યાંથી ત્રણ વિસામા (પડાવો) કરીને સંઘ (ચોથે પડાવે) સાળંદ પહોંચ્યો છે (૨૩૭). અને ત્યાં અમદાવાદથી ઘણાં લોકો-સગાં-સ્વજનો મળ્યા આવ્યાં હોવાનું કર્તા નોંધે છે (૨૩૭).

૩૫. એ પછીનો મુકામ શહેરમાં સારંગપુરે થયો, ત્યાં મહાજન સામું આવ્યું (૨૪૩). ફા.શુ -૩ના સંઘનું સામૈયું થયું. વરઘોડો માંડવીપોળમાં સમેતશિખરની પોળે - દેરાસરે ઉતારવામાં આવ્યો (૨૪૮-૪૯). આ ઉપરથી એમ લાગે છે કે તે વખતમાં સંઘનાં પ્રયાણ તથા સમાપન સમેતશિખરના દેરેથી થતાં હશે.

અહીં ૧૨ ઢાઢોમાં સંઘયાત્રાનું વર્ણન પૂર્ણ થાય છે. આ ઢાઢોમાં કેટલાંક વિશેષ વ્યક્તિનામો છે; જમળવાર કરનારાનાં નામો પણ છે; જમળની રસોઈનું પણ મજાનું વર્ણન છે; અને બીજી પણ વિવિધ વિગતો સુપેરે વર્ણવાઈ છે.

૩૬. તેરમી ઢાઢથી બેહેચરભાઈએ કરાવેલા ધરદેરાસરનું તથા તેની પ્રતિષ્ઠાનું વર્ણન શરુ થાય છે. દેવમન્દિર કાષ્ઠનિર્મિત હશે તેવું તેના વર્ણનથી

સમજાય છે (૨૫૫-૫૮). તેને ૧૬૦ તોલા ચાંદીથી મઢાવેલું છે (૨૫૯). તેમના આ ધર્મકાર્ય પરત્વે ગામમાં કોઈક ઘસાતું બોલનારું પળ હશે, કેમકે ક. ૨૬૦ થી ૨૬૪ માં કવિએ દુર્જનની તથા નિન્દા કરનારની કડક જબાનમાં ખબર લઈ નાખી છે. વઢી, આ મન્દિરમાં આરીસા ગોઠવી તેને આરીસાભુવન જેવું કરાવ્યું છે (૨૬૭). ૩૮. સં. ૧૧૨૭ના વૈ. શુ. ૬ બુધવારે શાન્તિનાથ ભગવાનના બિમ્બનો તેમણે ગૃહ-(મન્દિર-)પ્રવેશ કરાવ્યો. (૨૬૯). તેનું સામૈયું સુરદાસ શેઠની પોઢેથી ચડ્યું હતું (૨૭૫).

૩૯. ૧૫મી ઢાલના પ્રારંભે 'હવે સેઠ....' એમ બે પંક્તિનું લઘાણ છે, તે વાંચતાં પ્રસ્તુત પ્રત, એ કર્તાની નજર સમક્ષ લઘાણેલી પ્રત હોય તેવો વહેમ પડે છે.

૪૦. પંદરમી ઢાલ વરઘોડા જેટલી જ લાંબી થઈ છે. તેમાં જલયાત્રાના વરઘોડાનું હૂ-બ-હૂ વર્ણન મઢે છે, તે ખૂબ ઉપયોગી થઈ પડે તેવું છે. આ વરઘોડામાં નગરશેઠ પ્રેમાભાઈ વોરેની ઉપસ્થિતિ છે (૨૮૮-૮૯), તો વરઘોડાની યોજના સંભાળનારાનાં નામો પળ મઢે છે (૨૮૯-૯૦). આ વરઘોડો પળ સમેતશિખર જુહારીને જ આગઢ ગયો છે (૨૮૯). ક. ૨૯૧-૨૩માં જે મહાજનોનાં નામો છે તેમાં વિદ્યાસા(શા)લાનું કામ ચલાવનાર સુબા રવચંદનું પળ નામ છે. ૪૧. વરઘોડો હઠીભાઈની વાડીએ જાય છે, ત્યાં જલગ્રહણવિધિ થઈ તેનું પળ સરસ નિરૂપણ આમાં થયું છે (૨૯૭-૯૮). ૪૨. વરઘોડો જલ લઈ પાછો ફરે છે અને બેહેચરભાઈનાં નવીન ઘર-મહેલમાં તે ઠતરે છે (૨૯૯).

૪૩. ઢાલ ૧૬માં કં. ૩૦૨માં પુનઃ ગુંચવાડો ઠપો થાય છે. ક. ૨૬૯ માં વૈ. શુદ્ધ ૬ની જિકર થઈ હતી, જ્યારે આમાં વૈ. વદ ૬ની વાત લખી છે. કર્તા સુદ ને વદમાં વારંવાર અટવાયા જણાય છે; અર્થાત્ શુદ્ધનું વદ કે વદનું શુદ્ધ તેમણે રખસ વૃત્તિમાં ચાલવા દીધું લાગે છે. સં. ૧૧૨૭, વૈ. વદ ૬, બુધવાર, ૩ ઘડી અને ૧૭ પઢ - આ મુહૂર્તે શાન્તિનાથ પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા શેઠે કરી (૩૦૨-૩). ૪૪. પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગે ચોક્કસ સાધુ મહારાજ કોળ હતા તેનું નામ (કે નામો) કર્તા નોંધતા નથી. ફક્ત પોતે રાજનગરના, શ્રીમાલી જ્ઞાતિના, દેવચંદ પાનાચંદ છે, અને શ્રીધરણેન્દ્રસૂરજી (શ્રીપૂજ્યપરમ્પરા)ના રાજ્યમાં આ રચના રચ્યાનું જણાવે છે (૩૧૦).

૪૫. સત્તરમી કઢલશની ઢાલ છે. તેમાં, વિજયસિંહસૂરિએ પોતાના

અન્ત-સમયે સત્યવિજયજીને સૂરિપદ લેવા જણાવ્યું, એકઠા મઢેલ સંઘોએ પળ ખૂબ મનાવ્યા, પળ તેમણે પદવીને બદલે ક્રિયોદ્ધાર કરવાની સંમતિ માગી. તે સંમતિ આપવા છતાં સાધુગળ તો સૂરિજીએ તેમને જ મળાવ્યો, એ ઇતિહાસિક ઘટનાની અહીં સરસ નોંધ થઈ છે (ક. ૩૨૧-૨૫).

૪૬. તેમણે સ્વહસ્તે વિજયપ્રભસૂરિને ગચ્છપતિપદે વર્તાવ્યા, અને પોતે ગચ્છની નિશ્રામાં રહીને જ સંવેગમાર્ગે સંચર્યા; તેમણે શ્વેતને સ્થાને રંગેલાં વસ્ત્રો (સંવિગ્નમાર્ગસૂચક) ધારણ કર્યા; અને વાચક યશોવિજયજી જેવા તેમના પડચે રહ્યા (ક. ૨૨૬-૨૮). ક. ૨૨૮ તો યશોવિજયજીકૃત ૧૨૫ ગાથાના સ્તવનગત આવી જ એક કડીની છાયારૂપ લાગે.

૪૭. આ પછીની કડીઓમાં કર્તા પોતાના ગુરુની પાટપરમ્પરા દર્શાવે છે. તેમાં પોતાના ગુરુ પં. વીરવિજયજી (શુભવીર) પ્રત્યેનું પોતાનું બહુમાન તેઓ બુલંદ અવાજે રજૂ કરે છે, જે ચરેચર ધ્યાનાર્હ છે (ક. ૩૩૩-૩૪). પ્રાન્તે પોતે સં. ૧૧૨૭ના અષાઢ વદિ સાતમને રવિવારે આ ઢાઢિયાં રચ્યાં હોવાનું જણાવી પૂર્ણ કરે છે (૩૪૦).

૪૮. પુષ્પિકામાં લેખક મોતીચંદે રાજનગ્ર(નગર)માં પ્રતિ લાખ્યાનો નિર્દેશ છે, છતાં લેખન-વર્ષ નથી લખ્યું, તે નોંધવું જોઈએ.

૪૯. એક મહત્ત્વની વાત એ કે ક. ૨૮માં 'રાણિ વિક્ટોરિયા રાજે' એવી નોંધ કવિએ કરી છે તે, જે સરકારમાં, સંઘવી બેહેચરભાઈ શિરસ્તેદાર-અધિકારી હતા, તેના પ્રત્યેની તેમની વફાદારીની સૂચક છે, તો સાથે સાથે, આ સંઘ થયો ત્યારે ભારત પર કમ્પની સરકારનું નહિ, પણ રાણીનું (અને અંગ્રેજ સરકારનું) રાજ હતું તેવા ઇતિહાસની પણ સૂચક છે.

૫૦. આ ઢાઢિયાંની પ્રતિની જેરોક્સ પરથી તેની સુવાચ્ય નકલ કરી આપવા બદલ ભાઈ ચેતન મોજકનો, તેમજ પ્રતિની નકલ આપવા બદલ શ્રી પ્રાચ્ય વિદ્યા મવનના તત્કાલીન કાર્યવાહકોનો આભાર માનું છું.

श्रीसंघयात्रानां ढाळियां

॥ ए८०॥ श्रीवितरागाय नमः

॥ दूहा ॥

- १ श्रीसंखेश्वरपासजी । समरि उठी सवार ।
वंछित पूरे दूःख हरे । हुं वंदु वार हजार ॥१॥
- २ सारदमात दया करि । सुद्ध अक्षर द्यो सार ।
संघ तणां गुण गायवा । मुज मन थयो उदार ॥२॥
- ३ सकल देशमांहे सीरे । गुजर धर गुंणगेह ।
सकल देश सिरसेहरो । राजनगरपूर एह ॥३॥
- ४ च्यार वरणे करि सोभतो । नगरिमांहे निवास ।
सहू धरम धनवंत छे । विलसे लिलविलास ॥४॥
- ५ तस पूर श्रीजिनचैत्यवर । एकशत पंच उदार ।
अमर भुवन सम झलहले । वंदू वारंवार ॥५॥
- ६ गितारथ गुंणवंत तिहां । माहामुनिश्वर जांण ।
पीत श्वेत अंबर धरा । गुरुकुल वासीत ज्ञान ॥६॥
- ७ आरज्या श्रावक श्राविका । चउविह संघ महंत ।
तास निवास थकी सदा । पुरनि सोभा अत्यंत ॥७॥
- ८ ते मांहे सुविहित गुरु । जिनमत परमत जांण ।
षट्दरिसणमां दिपता । रवि उदयो जिम भांण ॥८॥
- ९ एहवा गुरु मुझने मल्या । विरविजे पंन्यास ।
राज सभाअे जय वर्या । कुंमति थया निरास ॥९॥
- १० श्रुतवांणि वरसावता । मेघध्वनि जलधार ।
काल गयो नवि जांणतां । सांभले सहू नरनार ॥१०॥
- ११ तेह तणा सुपसायथी । गुंणि गुंण गावुं सार ।
बालबुद्धि अे वरणवूं । हासी न करसो लगार ॥११॥

ढाल ॥१॥

- १२ सेवो तुंमे सीद्धाचल प्रांणी । सास्वतु तिरथ अेह जांणी ।
अे छे तिर्थकर वांणी ॥ सेवो तुंमे सिद्धाचल प्रांणी ॥१॥

- १३ वनिता नगरिना राया । नाभि कुलधरमां आया ।
माता मरुदेवी जाया ॥से ॥२॥
- १४ जुगलिक-धरम निवारी । दोय नितिना अधिकारी ॥
करमभौमि थया नरनारी ॥से॥३॥
- १५ जनमथी खीरोदक पांणी ॥ आदिजिन परण्या दोय रांणी ।
सुरतरु फल आपे सूर आंणी ॥से॥४॥
- १६ विस लाख पूरव कुंमार । त्रेसठ लाख पूरव नृप सार ॥
असी मसी कसी थयो वेपार ॥से॥ ५॥
- १७ त्रासि लाख पूरव घरबारी । लाख पूरव समता धारी ॥
भवि जीव तार्या नरनारी ॥से॥६॥
- १८ पूरव नवाणुं आदि जिनराया । सिद्धाचल गिरि फरसाया ।
अष्टापद गिरि वर सुख पाया ॥से॥७॥
- १९ गुरु उपदेश वचन वासी । राजनगरना रहेवासि ।
सुरनर गावे साबासी ॥से॥८॥
- २० कुल उत्तम उत्तम जात । उत्तम श्रीमालि नात ।
जयेचंद सुत नामे विख्यात ॥से॥९॥
- २१ बेहेचरभाइ नामे गुंणवान । साहेब आगे परधान ।
श्रस्तेदार पदनुं सनमान ॥से॥१०॥
- १२ पुरण परभवसु कमाइ । भोगवे राजनि ठकुराई ।
आमल पण सुख छे भाई ॥से॥११॥
- २३ धन पांमि धननो गरव करे । खाअे पीअे उजांणी फरे ।
ते भवसायरमांहे गरे ॥से॥१२॥
- २४ देव गुरु धरमे राता । धन खरचि तिरथें जाता ।
धन धन ते नरनि माता ॥से॥१३॥
- २५ संघपति नांमनु तिलक धरे । सिद्धाचल पंच सनात्र करे ।
ते भवसायर सहेजे तरे ॥से॥१४॥
- २६ सांभलि देशना हरख थयो । मोह महिपति दूर गयो ।
पुन्य उदय मारे आज भयो ॥से॥१५॥

- २७ आयु चंचल चपल चित्त । काया माया चपल बीत ।
समकीर्त दरिद्रण छे नित ॥से॥१६॥
- २८ आत्म दरीसणने काजे । रांणि विकटोरिया राजे ।
जिन सासन उन्नत छाजे ॥से॥१७॥
- २९ पतिव्रता घेर छे नार्य । ईछा वहू नामे सिरदार ।
संतोस समता व्रत धार ॥से॥१८॥
- ३० संघ लेई सिद्धाचल जईअे । गिरि पूजीने पावन थईअे ।
संघवि पद धरि निरवहीअे ॥से॥१९॥
- ३१ पोषटभाइ सुत पण तिहां आवे । सांभलि आत्म हरखावे ।
भेटीअे गिरिवर सुभ भावे ॥से॥२०॥
- ३२ वीरतणु शासन पांमि । खाओ पीयो न करो खांमी ।
थास्ये सिव वहूना गांमी ॥से॥२१॥
- ३३ सेत्रुंज गिरनार जात्रा भणी । संघवि पदनि हूस घणि ।
श्रीशुभविरवचन सुंणी ॥से॥२२॥
- ३४ जोसि सीवसंकर तेडावे । महूरत-सुधि लगन लावे ।
हरखविजय पासे परखावे ॥से॥२३॥
- ३५ ओगणिस सताविस वरसे । उजल मागसिर छठ दिवसे ।
भेटवा आदि-जिन मन तरसे ॥से॥२४॥
- ३६ श्रीशुभवीर तणो रागि । सेवकनि ईछा जागी ।
गुणि गुण गावा ले लागी ॥से॥२५॥

॥ढाल॥२॥

सांभलज्यो सजन नरनारी ॥ हेत सिखामण सारिजी रे ॥अे देशी॥

- ३७ सुविहित बोले वांणि मधुरि । निसुणो संघपति वांणीजीरे ।
मधुर वयणे सहू स्यूं बोलो । तो वरस्यो सिवरांणि ॥१॥
मनने मोजे जीरे ॥अे टेक ॥
- ३८ मात पीता सुत बांधवने वलि । साधरमिक गुणवंताजीरे ।
कुटुंब सहित संचरज्यो मारग । मुनिवर गुण वरसंता ॥मा॥२॥

- ३९ मारग चालंता मुनि देखी । वंदन करो भलि भांते जीरे ।
संघ भगति परभातें उठी । भोजन न करो राते ॥मा॥३॥
- ४० साधरमिकने साधु साधवि । भावे भगति करज्यो जीरे ।
भव-स्थिति लघु परिपाक करिने । सिवरमणि जइ वरज्यो ॥मा॥४॥
- ४१ जिनवरपूजा ने नित उछव । करज्यो नव नव भांते जीरे ।
संघतणि ठकुराई विलस्यो । चालो गिरि गुण गाते ॥मा॥५॥
- ४२ मोकले हाथे धन वावरज्यो । संघ सहित गिरी पुजो जीरे ।
चउद खेत्रमां अे समो तिरथ । अवर नहि कोइ दूजो ॥मा॥६॥
- ४३ अे सिखामण रुदये धरिने । संघनुं तिलक करावे जीरे ।
शांतिनाथ प्रभु पास जिनेश्वर । पुजि घेर पधरावे ॥मा॥७॥
- ४४ कामेश्वरनि पोल भलेरी । त्रिभोवनस्वामि मलिया जीरे ।
संघवि बेहेचरभाइ मन जांणे । मनना मनोरथ फलिया ॥मा॥८॥
- ४५ सामइयु भलि भांते करिने । जिनमंदीर संचरिया जीरे ।
जल चंदन कुसुमें करि पुजा । भावस्तवमां भलिया ॥मा॥९॥
- ४६ विनति करवा आव्यो सेवक । साहेब चितमां धरज्यो जीरे ।
सेवक उपर मेहेर करिने । मुझ चित पावन करज्यो ॥मा॥१०॥
- ४७ रात दिवस तुंम समरण करतां । पाप करम सवि गलिया जीरे ।
संघपति नाम धराव्युं ज्यारे । सिद्धाचल गिरि मलिया ॥मा॥११॥
- ४८ अेणि विधिस्वूं प्रभु भावना भावि । म्यानामे प्रभुजी बिराजे जीरे ।
संघ मलि समेतसिखरजी लावे । जिनमत श्रावक गाजे ॥मा॥१२॥
- ४९ सनात्र भणावि प्रभु पधरावि । अट्टाई महोछव मनरंगे जीरे ।
पंच कल्याणक पास प्रभुना । गुंणिजन गावे उमंगे ॥मा॥१३॥
- ५० बिजे दिन आदेश्वर भगति । पुजा नवांणु प्रकारि जीरे ।
साम्हीवच्छल बहू पकवानें । भगति करे नरनारि ॥मा॥१४॥
- ५१ विसथांनिक पद सेवा करतां । जिनपद बांधे नामं जीरे ।
बार व्रतनि पुजा भणावे । सारे वंछित काम ॥मा॥१५॥
- ५२ नवपद ने वली सत्तरभेदी । करतानि पुजा भणावेजीरे ।
दूधपाक लाडुंने पूरी । भोगि नर सुख पावे ॥मना॥१६॥

- ५३ सिद्धाचल छठ करतां संघवीण । दोय अट्टम छठ सात जीरे ।
वरसि चोमासि ने छमासी बह्वचरजनि नात ॥मा॥१७॥
- ५४ अनुक्रमे सहू वृत्ति तेडे । भगति उभय मलि करता जीरे ।
तंबोलने वलि उपर श्रीफल । करे प्रभावना फरता ॥मा॥१८॥
- ५५ रातिजगे राजनगरनि टोली । बोले मधुरी वांणी जीरे ।
श्रीशुभववीरनो सेवक आदे । संघवि आपे लाहांणी ॥मा॥१९॥
- ५६ त्रिजी ढाल हवे वरघोडानि । कहिस्यूं रंग रसाल जीरे ।
हरख धरिने जे सांभलसे । तस घर मंगल माल ॥मनने मो॥२०॥

॥ढाल॥३॥

(जिम जिम अे गिरी भेटीअे रे ॥अे देशी॥)

- ५७ संघपति तिलक सोहामणुं रे । करति सोहागण नारि ॥सलुणा॥
करम-कटक स्यूं झूझवा रे । चाल्या गिरि दरबार ॥सलुणा॥१॥
- ५८ पुजो पुजो गिरिराज भावसु रे ॥ पुजे पुज्यक थाय ॥ सलुणा ॥अे टेक ॥
शांतिनाथ प्रभु पासने रे । पूजा सनात्र कराय ।सा।
बे बाजु चांमर ढले रे । सिर पर छत्र धराय ॥सा॥२॥
- ५९ रथ रूपे कनके जड्यो रे । चक्रे वागे खडताल ।सा।
वृषभ जोतरिया सोभता रे । कंठे घुघरमाला सा॥पु॥३॥
- ६० **पोपटभाइ** रथ-सारथी रे । पेहरी पीतांबर सार ।सा।
हिरे जड्यां हाथ सांकला रे । कंठे मोतिनो हार ।सा॥पु॥४॥
- ६१ केढे कंदोरो हिमनो रे । कांने कुंडल मनोहार ।सा।
सिरपेच मस्तक सोभतो रे । तेज तणो नहि पार ।सा॥पु॥५॥
- ६२ आंगलिअे वेढ वेढियो रे । पेहरि सुभ सणगार ।सा।
स्नान करी सहू आवता रे । सनाथ थया छडीदार ॥सा॥पु॥६॥
- ६३ केइ उपाडे पालखी रे । केई कर झाले धूप ।सा।
दिपक केइना हाथमे रे । अष्ट मंगल धरे रूप ।सा॥पु॥७॥
- ६४ प्रभु आगल इंद्र चालता रे । जाचक प्रभु गुंण गाय ।सा।
लेइ प्रभु निज घर थकि रे । रथमां जिन पधराय ॥सा॥पु॥८॥
- ६५ पास प्रभुजी पालखी रे । करि नवपदनुं ध्यान ।सा।
मंगल वाजा वाजता रे । आपे अगणित दान ।सा॥पु॥९॥

- ६६ जैनधर्मरागि घणां रे । श्रावक मलिया अपार ।सा।
नगरसेठ पद छाजता रे । प्रेमाभाइ सिरदार ।सा।पु।१०
६७. रूप कला गुंणे सोभता रे । नांमे उमाभाइ सेठ ।सा।
सेठ भगुभाई आवता रे । करे संघपतिने सेठ ।सा।पु।११॥
- ६८ संघवि दांम लिइ नहि रे । श्रीफल लिए मनरंग ।सा।
सेठ जोइताभाई आविया रे । जनमथी जीत्यो अनंग ।सा।१२॥
- ६९ त्रिकमदास रागि घणा रे । भाणाभाई सुखवास ।सा।पु।१३॥
- ७० श्रावक जन आव्या घणा रे । साजन सोभा अपार ।सा।
गोकलभाई हीराभाइ मली रे । करे संघनो कारभार ।सा।पु।१४॥
- ७१ ईस्माल कोरठना धणि रे । सरकारि साहूकार ।सा।
साबेला सणगारीया रे । देवकुंमार अवतार । सा।पु।१५॥
- ७२ संघपति मारग संचरे रे । कर धरि श्रीफल पांन ।सा।
जिन गुंण गाता चालता रे । वो(बो)ले मंगल ज्ञान(गान) ।सा।पु।१६॥
- ७३ वाजा वाजे विलातना रे । ढोलि भुंगल सार ।सा।
नरनारि जोवा मली रे । बेसि झरुंखा मोझार ।सा।पु।१७॥
- ७४ तल पडवा जेति नहि रे । भोमि झीले नहि भार ।सा।
रूपे कला गुंण आगली रे । ईछा वहू रति-अवतार ।सा।पु।१८॥
- ७५ रामणदिवो करमा धर्यो रे । सोल सजि सिणगार ।सा।
सासु आंणा लोपे नहि रे । जेकोर वहू सिरदार ।सा।पु।१९॥
- ७६ कुटंब सहीत सखीयो मलि रे । जिन गुण गाति रसाल ।सा।
मधुर कंठे मल्हावति रे । मलि जांणे सुरनि बाल ।सा।पु।२०॥
- ७७ भिल पटण सरकारथी रे । वलि तुरकि असवार ।सा।
परमाणा सवि हथियारना रे । मंगावे तेणि वार ।सा।पु।२१॥
- ७८ अेम मोटे मंडाणस्थूं रे । पंथे वलि छंटाकाव ।सलु० ।
सितल भोमिइ चालता रे । पुंन्य उदयनो दाव ।सा।पु।२२॥
- ७९ डेरा तंबू कचेरियो रे । देखि देव विमान ।सा।
संघ सहित जई उतर्या रे । बेठा थई सावधान ।सा।पु।२३॥
- ८० जिनमंदिर जिमणि दिसे रे । वामांगे मुनि गुणवंत ।सा।
प्रासाद प्रभुनो बनातनोरे । पवने ध्वज लहकंत ।सा।पु।२४॥

- ८१ समोवसरण रचना करि रे । थापे त्रिभोवनराय ।सा।
स्नात्रपुजा करि भावस्युं रे । स्तवना करी गुंण गाय ।सा॥पु॥२५॥
- ८२ भविष्यण भावे सांभलो रे । आगल वात रसाल ।सा।
जे नर भावे सांभले रे । तस घर रमे नित बाल ॥सलु॥पुजो॥२६॥
॥ढाल॥४॥
- (किहां गयो पेलो मोरलि वालो ॥ अमारा घुंघट खोलि रे ॥अे देशी॥)
- ८३ मलपतो भारो संघवि चाले । सिद्धाचलनि वाटे रे ।
वाटे ने बहू घाटे ठाठे । सिववहू वरवा माटे रे ॥मलपतो॥१॥ टेका॥
- ८४ हिराभाइ इस्माल कोरटना । ते पण साथे आवे जो ।
संघपति आगे कारभार चलावे । सहूने वली समजावे जो ॥मा॥२॥
- ८५ मागसर सुद आठम परभाते । मादलपर मुकांम जो ।
रात रहि मारग संचरिया । आवे सरखेज गांम जो ॥मा॥३॥
- ८६ श्रीसिद्धाचल भेटण काजे । जे जे जावे प्रांणि जो ।
विधि सहित जे जात्रा करसे । ते वरसे सिवरांणि जो ॥मा॥४॥
- ८७ अेकल-अहारि सचित-प्रहारी । पडिकमणा दोय कारि जो ।
भुंमि संथारि ने ब्रमचारी । मुंनि साथे पय-चारि जो ॥मा॥५॥
- ८८ रवि उदये करता विहारी । उभये नेम अधिकारि जो ।
पाअे अडवांणे अष्टप्रकारि । पुजा रचे मनोहारि जो ॥मा॥६॥
- ८९ अेणे विध संघवि संघविण चाले । मन वच काय समारि जो ।
बिजा पिण बहू श्रावक गुंणि जन । आचरे गुरुगम धारि जो ॥मा॥७॥
- ९० प्रथम जिणंदनें वांदि चलिया । मोरईये जई वासिया जो ।
विमल जिणेसर पूजा रचिने । जिन गुंण गावे रसिया जो ॥मा॥८॥
- ९१ परसोतमभाई श्रीमालि । साम्ही-वत्छल शुभ भावे जो ।
पुंन्य उदय मुझ मोटो प्रगट्यो । अनुंमोदना फल पावे जो ॥मा॥९॥
- ९२ मौन अेकादसी गुंणनिसी । पोसो उचरे गुरु पासे जो ।
त्रण कालना तिरथपतिनो । जपतां दूरगति नासे जो ॥मा॥१०॥
- ९३ सेठ जोईतारांम बालब्रह्मचारी । भोजन जुगति सारि जो ।
बारस दिन कणसाइने साकर । जमण जमी तईयारी जो ॥मा॥११॥

- ९४ सुखभर आव्या ब्बावला ग्रामे । संघपति करे विसराम जो ।
बारस जिनवर वांदि चलिया । कोठ ग्राम अभिराम जो ॥मा॥१२॥
- ९५ चउविध संघ तणि ठकुराई । तेहमा मुनिवर मुख जो ।
आग्यमने अनुंसारे चाले । करवा आतिम सुख जो ॥मा॥१३॥
- ९६ साधु साधवि परिवार सघलो । पणविस सोभे निग्रंथ जो ।
पणीयालिस निग्रंथी साथे । साधे मारग सीवपंथ जो ॥मा॥१४॥
- ९७ संवेगमारग मुनिवर रसिया । कनक कसोटी कसिया जो ।
तपगच्छ नाम धरी जिन आणा । ग्यान-किरियामा रसिया जो ॥मा॥१५॥
- ९८ सामाचारि आगम अनुंसारे । करता उग्रविहारि जो ।
मुल-उत्तर-गुण संग्रह करता । गोचरि सुद्ध आहारि जो ॥मा॥१६॥
- ९९ सत(त्य)-कपूर-खिमा-जिन-उत्तम । पदमविजय अधिकारी जो ।
तस सिस रूपविजय मनोहारी । भव्य जीव पर उपगारी जो ॥मा॥१७॥
- १०० सोभाग्यविजय तस पाटे सोभे । जोग-किरिया तस हाथे जो ।
तस पाटे दिये रत्नविजयमुनि । जोग वहे गुरु हाथे जो ॥मा॥१८॥
- १ सत-कपूर-खिमा-जसविजये । शुभवजय मुनिराया जो ।
तपगच्छ केरी बिजी साखा । संवेगमारग ध्याया जो ॥मा॥१९॥
- २ पंन्यास विरविजय श्रुतज्ञानि । सासनमां अधिकारि जो ।
सिंह परे मलपता देखी । नाठा कुंमति हारी जो ॥मा॥२०॥
- ३ अनुंकरमे तस गादि लायक । हरखविजय अणगार जो ।
गुरुकुलवास रहिने विचरे । वहेता संजमभार जो ॥मा॥२१॥
- ४ जोग वह्मा सघला सुतरना । मुनि मणिविजयनि पासे जो ।
कारणे कारज विनयथी होवे । आतम सुद्ध अभ्यास जो ॥मा॥२२॥
- ५ त्रिजी साखा रूपविजयथी । किरतिविजय गुणवंता जो ।
संसारत्यागि थया वयरगि । समताभाव उपसंता जो ॥मा॥२३॥
- ६ आअेसकार पोल पोषदसाले । संजम किरिया वादि जो ।
लक्ष्मि-जीव-उद्योतने तपसि । मणिविजय मुनि गादी जो ॥मा॥२४॥
- ७ चोविहार अेकासण आंबील । चोविहार उपवास जो ।
चोविहार तप सघला करता । कलप करे अेक मास जो ॥मा॥२५॥

- ८ ज्ञानविमलसूरीथी समाचारी । संवेगमारगधारि जो ।
 विमलगछनु बिरुद धरिने । नवकल्पी विहारी जो ॥मा॥२६॥
- ९ अनुकरमे तस पाटे सोभे । दयाविमल पंन्यास जो ।
 ते पण संघपति साथे विचरे । मुनि मंडली गुंणरास जो ॥मा॥२७॥
- १० सरवविरति मुनि संयमरागि । सासनना सोभागि जो ।
 गोचरि करता मुनि पडिलाभे । श्रावक शुभ मन जागि जो ॥मा॥२८॥
- ११ संघ तणि रचना सांभलज्यो । आगल पंचमी ढाले जो ।
 श्रीशुभविरनो सेवक रसियो । गुंणि गुंण गावा बाल जो ॥मा॥२९॥
- ढाल ॥५॥**

- (बारस दिन बार निकलियो रे । संघवि संघनि वाट जुवे ॥अे देशी॥)
 १२ सेवो सेवो सिद्धाचल राया रे । जैन धरम जगमा रुडोरे ।
 कहो आतिम निरमल काया रे । जै। संघ रचना थइ छे जाडि रे । जै।
 १३ मलि इगसयसाठ ते गाडि रे । जै । सुद तेरस नगिनदास रे । जै।
 संघभगति करे उलास रे । जै॥१॥

सेवो सेवो सिद्धाचल राया रे ॥अे टेका॥

- १४ सिरो साकरने पाटवडियो रे । भोजन करि सहू संचरिया ।
 अनुक्रमे पंथे चालंता रे । गुंदिगामे उतरिया ।
 वरघोडो चढ्यो बहू ठाठे रे । प्रभु दरीसन फरसन काजे ।
 संघवि साघरमिक साथे रे । त्रांसा भुंगल बहू वाजे ॥सा॥२॥
- १५ सहू चालो सिद्धाचल भाइ रे । पुजो आदेसर राया ।
 भव भवना पातिक जाय रे । होस्ये निरमल तुंम काया ।
 तिहांथी आव्या बरोल रे । संघजमण संघवि करता ।
 सुपात्रदांन शुभ आपे रे । लेता मुनि गोचरि फरता ।
 ओडवाल कयों विश्राम रे । धंधुके डंका दिधा ।
 साम्हैयु मलि सहू लावे रे । धरमनाथ दरिसण किधा ॥से॥३॥
- १६ उदघोषणा संघमा करता रे । हिराभाइ संघजमण करे ।
 संघभगति करता भावे रे । भव भव पातिक दूर हरे ।
 वद चोथे पोलार गांमे रे । सामि वच्छल करता रागी ।
 भीखा नागजीने खीमचंद रे । मलि भेगा सुभमति जागि ॥से॥४॥

- १७ तिहांथी चाल्या अनुंकरमे रे । पांम्या नरभव जेम घरमें ।
बरवाले तंबू ताण्यां रे । थयो गिरिदरीसण जिम घरमे ।
गिरि देखी लोचन ठरिया रे । रोम रोम शीतल वांन ।
पुंजासेठ सांभीभगति रे । देता सहुने सनमानं ॥से॥५॥
- १८ तिहां रांमचंद सिरमालि रे । श्रीफल आपे व्रतधार ।
छसैं उपर पणविस रे । छहरि पाले नरनारी ।
तिहांथी चाल्या पछेगांम रे । तिरथपति सांमि मलीया ।
उंबराले तंबु किधा रे । सांमीवछल मांहे मलिया ॥से॥६॥
- १९ चउभागे संघ जमाडे रे । अजितनाथ स्वांमि सेवा ।
संघवि संघविण दोय पुजे रे । जांणे मलिया सुद्ध देवा ।
संघ परभाते संचरियो रे । रोईसाले मुकांम करे ।
एकासणनि तिहां टोलि रे । संघवि करता हरख भरे ॥से॥७॥
- २० आकोजालि विसरांम रे । कल्याणक प्रभु पास तणा ।
पोस दसमे उछव करता रे । गावे मंगलगित घणा ।
दूरेथी गिरिवर निरखी रे । प्रीत धरि पाअे पडिया ।
अवतार लीया अनमेखी रे । पुंन्ये पनोता पयचरिया ॥से॥८॥
- २१ मागसर वद एकादसीअे रे । सिद्धाचल जइ उतरिया ।
तेणि वेला संघ सवेरा रे । जमवाने सहू नुतरिया ।
शाकरनां कणसाई सार रे । संघपति समताना दरिया ।
शुभवीर वडे साहमइये रे । कुरणिक राजा सांभरीया ॥से॥९॥

॥ढाल॥६॥

(तुंमे अजाण अमे जाणियेरे ॥अे देशी॥)

- २२ हवे संघवि संघनि साथे रे । लेइ लगन ते सदगुरु हाथे रे ।
नरनारी धरि सणगार रे । संघ संख्या दोय हजार रे ॥१॥
मारुदेवानंदन जइ भेटो रे । चउद खेत्रमा नहि शेत्रुंजो ॥
मारु ॥अे आंकणी॥
- २३ गीत ग्यांन प्रभु बहूमांन रे । करता धरता प्रभु ध्यान रे ।
करि स्नान पीतांबर पेहरी रे । गिरिराजनि सांकडि सेरी रे ॥मा॥२॥

- ૨૪ ચલિયા વાજંતે ઢોલ રે । જાચક બિરુદાવલી બોલ રે ।
ચાલંતા તલેટી આવેરે । સોના રુપાને ફૂલડે વધાવે રે ॥મા॥૩॥
- ૨૫ ગિરિ દેખીને લોચન ઠરિયા રે । ચિત ચોંચે ચતુર નર ચઢીયા રે ।
ઈંમ પગલે પગલે ભાવે રે । ભવ કોડના પાંપ ગમાવે રે ॥મા॥૪॥
- ૨૬ આયા આદેસર દરબાર રે । દિઈં પરદક્ષણા ત્રણવાર રે ।
પ્રભુ દિઠા નયણ હજુર રે । આણંદ લહેર ભરપૂર રે ॥મા॥૫॥
- ૨૭ તારાગણમા જેમ ચંદ રે । દેવસભામા જિમ ઇંદ્ર રે ।
પંચીમા સોભે હંસ રે । કુલ ઉત્તમ નાભિનો વંસ રે ॥મા॥૬॥
- ૨૮ ન્યાઈ રાજામાં જિમ રાંમ રે । રૂપમા જિમ સોભે કાંમ રે ।
પર્વતમા મેરુ છે ધિર રે । ક્ષમાવંતમા શ્રીમાહાવિર રે ॥મા॥૭॥
- ૨૯ સહૂ તિરથમાહે છે રાજા રે । સુરજકુંડ જલે ભરિ તાજા રે ।
ગિરિ ફરસન સવિ રોગ જાય રે । મિટિ કુરકટ થયો ચંદરાય રે
॥મા॥૮॥
- ૩૦ જોઈ પ્રેમલા હરખ મહાંણિ રે । ધન સુરજકુંડને જાંળી રે ।
પ્રભુ પુજા કરે નરનારી રે । જાંપે આવ્યા સુર અવતારી રે ॥મા॥૯॥
- ૩૧ કરી થેઠ ને પૂજા રચાવે રે । નમિ વંદિ ભાવના ભાવે રે ।
સુભવિરનો સેવક સાથે રે । બોલે સંઘવિનો જ્ઞાલિ હાથ રે ॥મા॥૧૦॥
- ૩૨ પૂરણ થઈ છઠી ઢાલ રે । સુંગજ્યો સહૂ બાલ ગોપાલ રે ।
જે ભણસ્યે થઈ ઝજમાલ રે । નિત ભોગી સોવનથાલ રે ॥મા॥૧૧॥
॥ઢાલ॥૭॥

(કરનિ ફકિરિ ક્યા દિલગિરિ ॥એ દેશી॥)

- ૩૩ ચોમુખ ચૈત્ય જુહારિયેરે । મુલ મંદિર સાર ।
કુંમારપાલ નરેસરે । કિધો જિનનો વિહાર ॥૧॥
ધન ધન ધન ગીરિરાજને ॥એ ટેકા॥
- ૩૪ તારાચંદ જે સંઘવિ રે । કર્યો ચૈત્ય વિહાર ।
ચાલો ચકેસરિ થેટીં ॥ તિરથ રખવાલ ॥ધા॥૨॥
- ૩૫ માથે વેળા છે વાંકડિ રે । સિંથે સોનાનુ બોર ।
કંચુવો પેહર્યો છે કારમો । સાડિ કસબિ કોર ॥ધા॥૩॥

- ३६ हाथे चूडो छे हेमनो रे । टिके निरमल नंग ।
हईडे हार सोहामणो । चुंदडि चलके रंग ॥ध॥४॥
- ३७ रंग सुरंगि प्राणिया रे । तेना विघन करे दूर ।
आपण करस्यूं साची सेवना । नाभिन्द हजुर ॥ध॥५॥
- ३८ वस्तपाल तेजपालना रे । बिजा चैत्य अनेक ।
सुरजकुंड सोहामणो । जस महिमा अतिरेक ॥ध॥६॥
- ३९ प्रेमावशी छिपावसहिमा रे । जिनवर मणिमाल ।
पांच पांडव जइ वांदिइ । कुंता द्रूपदी निहाल ॥ध॥७॥
- ४० सदासोमजी चोमुखे रे । मोटा जिनवर च्यार ।
मारुदेवा हस्ति सिरे चड्या । पांम्या भवनो पार ॥ध॥८॥
- ४१ साकरचंद प्रेमचंदनीरे । टुंक बनि सिरदार ।
वांदि गया नंदिसरे । करे भगति उदार ॥ध॥९॥
- ४२ बालावसिमां आविया रे । भेट्या त्रिभोवननाथ ।
कारण-सुधनो जोग छे । मल्यो सिवपूर साथ ॥ध॥१०॥
- ४३ प्रेमचंद मोदिनी टुंकमां रे । सहस्रफणा प्रभु पास ।
खीण खिण प्रभु मुझ सांभरे । रह्या हृदये निवास ॥ध॥११॥
- ४४ अमिचंद साकरचंदनो रे । सुत मोतिचंद नांम ।
संघ लेइ सेत्रुंजे आविया । सिद्धां वंछित कांम ॥ध॥१२॥
- ४५ विरविजय उपदेशथीरे । गिरि उपर प्रासाद ।
सेठ मोतिसा बनावियो । मांडे स्वरगधि वाद ॥ध॥१३॥
- ४६ धन अहेना माता पीता रे । धन वंस उसवाल ।
अनुमोदना करता थकां । बांधे पूंन्यनि पाल ॥ध॥१४॥
- ४७ आ संसार समुद्रमारे । तिरथ तारण झाझ ।
श्रीशुभविरने शाशने । सिधा केइ मुंनिराज ॥ध॥१५॥

॥ढाला॥८॥

(वालाजिनि वाटडि अमे जोता रे ॥अे देशी॥)

- ४८ बेहेचरभाई ते गिरि गुंण गावे रे । सोनारुपाने फूलडे वधावे ।
तलेटीइं चैत्य वंदन करता रे । भवोभवना पातिक हरता ॥१॥

भवीजन भावस्युं गिरि पूजो रे । दूनियामा देव न दूजो ।

भवि० ओ आंकणी॥

४९ सुद(वद) बारस उपर चढीया रे । जिन मुख देखीने ठरीया रे ।
जिनमुद्रा अनोपम निरखी रे । जिनप्रतिमा जिनवर सरिखी

॥भा॥२॥

५० सुद(वद) तेरस दिन घणो मीठो रे । प्राणजिवन नयणे दिठो रे ।
आदि जिनवर कनकनि काया रे । छंडि सवि ममता माया ॥भा॥३॥

५१ सुद(वद) चउदस तप आचरता रे । छठ भक्त करि ध्यांन धरता रे ।
सोल पोहरनो पोसह जांणी रे । सुंणे गुरुमुख अमरित वांणि॥भा॥४॥

५२ पडवे दिन पारणा किधां रे । सुपात्रे दांन ते सिद्धां रे ।
संघविण पण छे व्रतधारि रे । इछा नामे समता सारी ॥भा॥५॥

५३ वदि(सुदि) बीजे शेत्रुंजी आवेरे । स्नान करिने कुंभ भरावे रे ।
कर कलश धरिने चलीया रे । देवकि षट सुत जइ मलिया ॥भा॥६॥

५४ आव्या आदेशर दरबार रे । जिन शिर पर कलशनि धार रे ।
धुर संघवि पाछल परिवार रे । नांमे कलश ते सहू नरनार ॥भा॥७॥

५५ पंच-अमरित स्युं नवरावे रे । केसर घनसार घसावे रे ।
जाइ केतकि फूल सुगंधि रे । करता संघ आतिम-सुद्धी ॥भा॥८॥

५६ धूप दीप ने अक्षत सार रे । फल नैवेद्य वली मनोहारा रे ।
आठ भेदे पुजा रचावे रे । जिन आगे धूम मचावे ॥भा॥९॥

५७ भावपूजा करि उतरिया रे । सेत्रुंजि नदि जल भरिया रे ।
बार कोसनो डुंगर फरसे रे । संघवि मन दरिसण तरसे ॥भा॥१०॥

५८ नमे कदमगिरि जइ पगले रे । संघ चाले धिमे धिमे डगले रे ।
दरिसणथि आणंद पावे रे । कदम गणधर गुंण गावे ॥भा॥११॥

५९ चोकगांमे स्वांमि भगति रे । संघवि करता बहू जुगति रे ।
सिरो साकर साक ने भात रे । गावे जिनगुंण गइ जब रात ॥भा॥१२॥

६० हस्तगिरि परभाते चढीया रे । वंदिने पाछा वलिया रे ।
कणसाइना भातां आले रे । नारि जल भरि लेइ सिर चाले ॥भा॥१३॥

६१ पांचमे विस थांनिक सेवा रे । करे पूजा सिव सुख लेवा रे ।
राजनगरनि टोलि आवे रे । प्रभु आगले भावना भावे रे ॥भा॥१४॥

- ६२ सांमिवछल धनपति किद्धो रे । सिरो पूरि जमण जस लिद्धो रे ।
नोकारसि करे बेहेचरभाइ रे । वद(सुद)सातमे करत सवाई ।भा॥१५॥
- ६३ रथजात्रा आणंदकारि रे । करे पूजा नवाणुं-प्रकारि रे ।
द्रव्य भावे सुरपरे जादी रे । गावे टोलि अमदावादी ।भा॥१६॥
- ६४ दसम सामीवछल खास रे । गोकल परसोतमदास रे ।
संघमाल पेहरे दोय भेला रे । संघ उतरियो तेणि वेला ।भा॥१७॥
- ६५ सांमि-भगति बारस दिन थावे रे । बेहेचर सीवचंद नांम धरावे रे ।
बारव्रतनी पुजा भणावे रे । राते मंगल छेलो वधावे ।भा॥१८॥
- ६६ तेरस दिन जात्रा पूरी रे । मन मंदिर हूंस अधुरि रे ।
हवें क्यारे विमलगिरि मलस्यूं रे । जई गिरनारे नेमस्यूं हलस्यूं
।भा॥१९॥
- ६७ शुभविरनो सेवक पाछे वलियो रे । अमदावाद संघमा भलियो रे ।
अंतराय करम बहू बलीओ रे । तेथी सेवक थयो मन गलियो
।भा॥२०॥

॥ढाल॥१९॥

(श्रीअनंतजिनसुं करो साहेलडीयो ॥अे देशी॥)

- ६८ संघवि संघ लेइ उतर्या ॥सुंणो संताजी ॥आव्या निज नीज ठामा॥
गुणवंता[जी] ॥अे देशी॥
- विमलाचल गुंण गावतां ।सुं। सिध्या वंछित कांम ॥गुं॥१॥
- ६९ कांमनिओ कहे कंतने ।सुं। आज सफल सुविहांण ।गुं।
घर मुंक्या दूख विसर्या । सुं । न गमे घर मंडाण ॥गुं॥२॥
- ७० वसंतरुत आगल देखी ।सुं। विसरियो संसार ।गुं।
लय लागि प्रभु नांमनि ।सुं। मोटो अे आधार ॥गुं॥३॥
- ७१ नामे निरमल आतमा । सुं। जोतां नयणे नेह ।गुं।
सेवुंजी जल झीलतां ।सुं। थाअे निरमल देह ।गुं॥४॥
- ७२ पांणि निरमल गंगाना ।सुं। पुंन्य तणि परनाल ।गुं।
आदेसर पदपंकजे । सुं। जांणे करवा पखाल ।गुं॥५॥
- ७३ स्वर्गथी गंगा उतरि ।सुं। संघवि हरि-अवतार ।गुं।
देव देवी परिवारमां ।सुं। संघ तणि नरनार्य ।गुं॥६॥

- ७४ कल्पतरु कनकाचले । सुं। देखी तिरथ सार ।गुं।
सि गति होस्ये आपणी ।सुं। नवि करता उपगार ।गुं॥७॥
- ७५ अेम चिति तरुवर थइ ।सुं। संघनि सितल छांय ।गुं।
अेहवि शेनुजी नदि ।सुं। न्हाता धरि उछांय ।गुं॥८॥
- ७६ अेकादशीअे पेहरता ।सुं। संघवि सिव वरमाल ।गुं।
चैत्य धजा कलसें ठवि । सुं। मागो मुगति रसाल ।गुं॥९॥
- ७७ कर जोडि प्रभुने कहे । सुं। सुणो देवाधिदेव ।गुं।
तुझ नामे सुखिया सदा । सुं। अेणि रिते देज्यो सेव ।गुं॥१०॥
- ७८ संघविण कहे सहू सखीयोने ।सुं। रमिइं जिनगुंणरास ।गुं।
रास रमि कहे नाथने ।सुं। रहेज्यो हइडा पास ।गुं॥११॥
- ७९ संघवि हूकम करि सज्या ।सुं। संघ चाल्यो गिरनार ।गुं।
कुच करि गया पिंगलि ।सुं। साथे माहाव्रतधार ।गुं॥१२॥
- ८० तालधजा डुंगर चड्या ।सुं। पुज्या सुविधिनाथ ।गुं।
शांतिनाथ बिब गांममा ।सुं। मलियो सिवपूर साथ ।गुं॥१३॥
- ८१ रवि-उदये संघ चालियो ।सुं। डाठा मउआ अनुकूल ।गुं।
शांतिप्रभु वली वीरस्वामि ।सुं। पुजे सुगंधि फूल ।गुं॥१४॥
- ८२ डुंगर बारपटोलिइं ।सुं। टीबीअे त्रण सुवास ।गुं।
ऊना देखी हरखीया ।सुं। जिन-घर पण सुविशाल ।गुं॥१५॥
- ८३ संभव शांति नेम प्रभु ।सुं। पास ने आदि जिनराय ।गुं।
आदिजिन-घर दोइ भुइंरा । सुं। भेटे भवदूख जाय ।गुं॥१६॥
- ८४ परभाते संघ हरखस्यूं । सुं । पंथे गमन कराय ।गुं।
मारगे हिरसुरि वांदिथा ।सुं। ग्यानि महामुनिराय ।गुं॥१७॥
- ८५ चिंतामण ने अमिझरा ।सुं। वंदी घोस(घ?)ले मुकांम ।गुं।
नावे बेसी उतर्या ।गुं। दिव बंदिर जिनद्वार ।गुं॥१८॥
- ८६ शांति चिंतामण नेम प्रभु ।सुं। वंदे सहू नरनारि ।गुं।
जिहां जिनमंदिर निरखता ।सुं। माने धन अवतार ।गुं॥१९॥
- ८७ सिमास कोडिनाल सुतरा ।सुं। दस मुकांम परभास ।गुं।
नव निधान सम नव देहरा ।सुं। दरिसणथी दूखनास ।गुं॥२०॥

- ८८ बिजा त्रिजा आठ सोलमां ।सुं। आदि अंत दो तेविस ।गुं।
नेम आदे मुगति गया ।सुं। मुंकि राग ने रिस ।गुं॥२१॥
- ८९ पंचमि गतिने पांमवा ।सुं। वेरावले जिनवर पंच ।गुं।
नव अंगे प्रभु पुजतां ।सुं। मुंकि माया परपंच ।गुं॥२२॥
- ९० पासजि सुमति चंद्रप्रभु ।सुं। त्रेविसमा प्रभु पास ।गुं।
चोमुख छे धर्मनाथनो ।सुं। पुरे वंछित आस ।गुं॥२३॥
- ९१ सुखभर चोरवाड आविया ।सुं। दरिसण करि प्रभुपास ।गुं।
मांगरोल दूरथी देखीने ।सुं। जांणे पांम्या सुखवास ।गुं॥२४॥
- ९२ रतनत्रयी जेम पांमिने ।सुं। पांमे पूरणानंद ।गुं।
तिम जिनघर त्रण पांमिने ।सुं। सितल प्रभु मुखचंद ।गुं॥२५॥
- ९३ मुनिसुव्रत जिन पासजी । सुं। आठमां चंद्र जिनराय ।गुं।
पूज्या सेव्या बहूभगति सुं। सुं। आतम हरखित थाय ।गुं॥२६॥
- ९४ सेठ धरमसी ते सेहरना ।सुं। करे संघ जमण उदार ।गुं।
महासुद पडवे सधाविया ।सुं। केसाद वंथलि सार ।गुं॥२७॥
- ९५ शांतिनाथ प्रभु वांदिने ।सुं। सांतितणो दातार ।गुं।
संघवि संघ लेई चालिया ।सुं।आव्या श्रीगिरनार ।गुं॥२८॥
- ९६ साम्हैये आव्या सहू सेठिया ।सुं। थइ घोडे असवार ।गुं।
बहू आडंबरे आविया ।सुं। महाविरने दरबार ।गुं॥२९॥
- ९७ भावस्तव पूजा भलि । सुं। करता संघवि भुप ।गुं।
साथीयो पुर्यो प्रभु आगले ।सुं। संघने मंगलरूप ।गुं॥३०॥
- ९८ श्रीशुभविर पसायथि ।सुं। बोल्या नवमी ढाल ।गुं।
भवियण भावे सांभलो ।सुं।आगल वात रसाल ॥गुणवंताजी॥३१॥

॥ढाल॥१०॥

(मोतिसा मुंबइथी आव्याने सुंदर मांड्या कांम ॥अे देशी॥)

- ९९ बेहचरभाइ संघ जेइ चाल्यानं । गिरिवर भेटण काज ॥अे आंकणि॥
सिद्धाचल गिरनार समो नहि कोई । तिरथ तारण झाझ ।
नयणे निहालि नेमिनाथने नमिया । गमिया भव संताप ।
रतनमणिनि मुरति बनि छे । करलि जुग नयणनि छाप ॥बेहे॥१॥

- २०० देव दीये उदी करीने । प्रगट्या गुफाथी आप ।
वयण चुके पछममुखे प्रभु । बेठा जपीअे जाप ॥बे॥२॥
- १ जन्मथी बेहू कुंमारपणे रे । राजुलना भरतार ।
कौतुक सीरिखी वात बनि छे । अविचल सुख भंडार ॥बे॥३॥
- २ चरण हजारे कैवल उजल ध्यांने । ज्ञाने दिये उपदेस ।
राजुलने बहुराग किस्थो स्वांमी । पुछे कृष्ण नरेस ॥बे॥४॥
- ३ नेहना नव भव नेमि कहे सुणो । राजुल चरण निवास ।
त्रण कल्याणक सहसावने रे । सिखिमंदिरिअे वास ॥बे॥५॥
- ४ जिनघर वंदि जुवे नरनारि । रायण आंबा डाल ।
बेठी कोयल टहुका करे जांणे । गावे जिन गुंणमाल ॥बे॥६॥
- ५ हंस मोर सुक सारस बोले । फरता सरोवर पाल ।
दाडिम द्राख ने जांबू झरे छे । नारंगि फणसाल ॥बे॥७॥
- ६ चंपक केतकि मालति तरुवर । केल असोक तमाल ।
तरुतले बेठी नारियो जोति । खोले ठवि निज बाल ॥बे॥८॥
- ७ सरग थकि देवे रिसवि आवि । पांमि तिरथ रसाल ।
सुरलोकथी जांणे उतरि रे । देवे रिसावि बाल ॥बे॥९॥
- ८ अंबादेवि बिजी टुंक सोहावे । विप्रनि अंबा नार्य ।
घर सघलु मिथ्यात भर्यु छे । अंबा समकितधार ॥बे॥१०॥
- ९ श्राद्धदिने कागवास विना रे ॥ पडिलाभ्या अणगार ।
सासु नणंद सहू क्रोध भरि रे । झगडो लाग्यो अपार ॥बे॥११॥
- १० दोय पुत्रस्यूं अंबा नाठी । धान विटाल कढाय ।
कनकपात्र मुनिदांनथी रे । वहू बालण द्विज जाय ॥बे॥१२॥
- ११ दूरथी देखि त्रासभरि ते । बालक भुख्या थाय ।
अंबा लुंबो आपिने रे । बालक दोइ समझाय ॥बे॥१३॥
- १२ गिरि-ध्यानं बोली विप्र-मलेछ ने । भील-कलंकि कुल ।
करपी-अधम-कुल-देशमां रे । कछ-सिंध-काबुल ॥बे॥१४॥
- १३ जनम न थास्यो मोहरो प्रभु । कुपे पडि सहबाल ।
व्यंतर देवनि देवि थइने । मोटी च्यार भुजाल ॥बे॥१५॥

- १४ सुत दो अंकुस जमणे कर डाबे । नाग पास अंबा डाल ।
ब्राह्मण कूपे पडि थयो छे । वाहन सिंह विसाज ॥बे॥१६॥
- १५ ठकुराईसुं प्रभु चरण नमिने । देसना पेहलि रसाल ।
चउविह संघने थापि थापे । तिरथनि रखवाल ॥बे॥१७॥
- १६ सहेसावन प्रभुचरणने पुजे । केसरने बरास ।
काल अनादि कुवासना छंडि । हूं आव्यो तुंम पास ॥बे॥१८॥
- १७ साहेब सांभलो विनति एक मुझ । लख वाते अेक वात ।
मेहेर करि आपो मुझ दरीसण । तुमे छे मात ने तात ॥बे॥१९॥
- १८ काल अनादि चेतन भटव्यो । हजिअे न आव्यो पार ।
नेम प्रभु हवे तुं मुझ मलियो । छो दरिसण अेकवार ॥बे॥२०॥
- १९ पंचमि टुंक दत्त गणधर पगलां । दरिसणथि दूख नास ।
गिरिगुण गाता गजवर पगले । आवंता शुभ वास ॥बे॥२१॥
- २० नेमनाथ प्रभुना लघु बांधव । पुरवे गुफामा आगे ।
मेरु परे रह्या काउसग ध्याने । आतिमगुंण प्रगटाय ॥बे॥२२॥
- २१ अेणे अवसर राजुल गुफामे । पाउस भिंजी जाअे ।
वस्त्र विना राजिमति देखीने । चरणे चतुर चपलाये ॥बे॥२३॥
- २२ राजिमति उपदेश देईने । मोकले नेम प्रभु पास ।
आलोचण लेइ सीवपुर पोहता । सादि अनंत निवास ॥बे॥२४॥
- २३ अेणि परे संघवी भावना भावि । आवे तलेटी जांम ।
नोकारसि करता मन आणंद । हरख्यो आतिमराम ॥बे॥२५॥
- २४ आदि जीणंद ने माहावीर स्वांमी । सेहरमाहे प्रासाद ।
मंडप उपर ध्वजा फरुके । बोले घुघरिनाद ॥बे॥२६॥
- २५ कोशनि वृध्शी करी परभाते । आव्या जालरसन ।
रात वसी धोराजी आव्या । करवा प्रभु दरसन ॥२७॥
- २६ प्रथम जिणंद ने पास प्रभु नमि । नमिया शांति जिणंद ।
चंद्रप्रभु दरिसन उलसे । जिन मुख सितल चंद ॥बे॥२८॥
- २७ संघवि संघ लेई जात्रा करता । पूरण दसमी ढाल ।
जे नरनारि कंठे करस्ये । वरस्ये सिव वरमाल ॥बे॥२९॥

॥ढाल॥११॥

(विरजी आव्या रे चंपावन के मेदान ॥अे देशी ॥)

- २८ संघ लेइ चाल्या रे विमलाचल गिरनार ।
साथे लेइ रे सकल कुटुंब परिवार ॥अे आंकणि ॥
कनोडागामे कर्यो विसरांम । रविउदये संघ चाल्यो जांम ।
भेट्या प्रथम जिणंद अभिरांम । रात दिवस जिन समरुं नांम ।
- २९ ध्यानथी पाया रे । तुज दरिसण महाराज ।
मुज मन केरा रे । सिध्या वंछित काज ।
भावना भावि रे । पंथे गमन कराये ।
बांभणवाडे रे । जिनमंदिर नहि पाअे ॥सं॥१॥
- २९ **कालावड** वली मतबागाम । अनुक्रमे जांमनगर पूर ठांम ।
हरखता सहू आतिमरांम । संघपतिने करे सहू परिणांम ।
अनुक्रमे आव्या रे । जिनमंदिर दरबार ।
नयणे निहालि रे । विश्वंभर जयकार ।
चैत्य जुहार्या रे । सात परम उदार ।
साते सुद्धि रे । करे पूजा अष्टप्रकार ॥सं॥२॥
- ३० सांभलज्यो हवे जीनवर नांम । धर्मनाथ शांति अभिरांम ।
धर्म नेम प्रभु पास जिणंद । संभव स्वांमि जगदानंद ।
शांतिनाथ मुख पूंनिमचंद । मुलनायक प्रभु प्रथम जिणंद ।
कुंथु जिनराया रे । चंद्रप्रभु जीनराअे ।
धर्मनाथ स्वांमि रे । भेटे भवदूख जाअे ।
सुमतिनाथ सेवा रे । रयणमा मुरति भराये ।
शुभ दिन वलिया रे । कारणे कारज थाअे ॥सं॥३॥
- ३१ ओणि परे भावे सहू नरनार । संघ जमण करे नगर मोजार ।
करता श्रावक परम उदार । संघपति गया वलि संघ परिवार ।
जमि सहू आवे रे । भवि भेटे जिनराय ।
बहू जिन मेला रे । करवा निरमल काय ।
आवे गुरु पासे रे । पडिकमे पाप पलाअे ।
रंगभरे चाल्या रे । **धुंवार गांम** जब आय ॥सं॥४॥

- ३२ सातमा जिनवर पूज्या सुपास । भव भव सेवक ताहरो दास ।
 स्वामि आपो मुगति निवास । मोहजालरूप पडियो कुपास ।
 भावना भावी रे । पंथे गमन कराय ।
 दरिसण पांमि रे । अंगे हरख न माय ।
फलां गांमेरे संघ सवि सुखभर आय ।
 स्नान करिने रे । जिनवर पुजवा जाओ ॥सं॥५॥
- ३३ संघवि आव्या हरखे धोल । शांतिनाथ पुज्या रंगरोल ।
 रंग बन्यो मजिठ रंग चोल । वागे भुंगल त्रांसा ढोल ।
 सुविधे पुजे रे आवे **लतीपर** वास ।
 परुणागते रे पधराव्या प्रभु पास ।
 प्रतिष्ठा थास्ये रे । महरत आवे जव खास ।
 नामे नव निधि पावे रे । दूख दोहग दूरे नास ॥सं॥६॥
- ३४ **टंकरिये** आव्या चली देश । पास प्रभु नहि घर प्रवेस ।
 श्रावक रागी छे सुविसेस । राग ने रोस नहि लव लेस ।
 पास प्रभु पुजी रे । **मोरबी**अ डंका दिध ।
सुंदरजी सेठे रे । हरखे सामझुं किध ।
 संघभगति करवा रे । आगन्या संघपति लिध ।
 सेठ मन जांणे रे । मननां मनोरथ सिद्ध ॥सं॥७॥
- ३५ सांमिवछलनो अतिराग । करवानो मुझ प्रगट्या लाग ।
 वसंतरितु वलि पसर्यो फाग । संतोस पांम्या थयो लोभनो त्याग ।
 मुंनि पडिलाभि रे । आतिम आणंद थाय ।
 संघपति साथे रे । **सुंदरजी सेठ** जाए ।
मातक थइने रे । सरागामे उतराय ।
 श्रावक रागि रे । लागे मुंनिवर पाय ॥सं॥८॥
- ३६ चंद्रप्रभु जिन नमण कराय । केसरमां घनसार घसाओ ।
 नव अंगे पुजा करे संघराय । सांमिवच्छल करे तन उलसाय ।
 साकर सिरो रे । पापड साक बनाय ।
 वणवा पुरीरे संघविण सखीयो बोलाये ।

- नेमनाथ विहवा रे । मंगलिक वर गित गाय ।
 विहवा मनावो रे । नेम प्रभु तोरण आय ॥सं॥१॥
- ३७ सोरठ देश उलंघी जाअे । वढवांणे संघ सुखमा आय ।
 पांच गभारे आदि जिनराय । सांमल पारस दरिसण थाय ।
 व्रण्णे विसामे रे सुखभर आव्या साणंद ।
 चैत्य जुहारि रे पांम्या परमाणंद ।
 सहेरथी सांमा रे । आवे नरनारि वृंद ।
 मातपिता मलिया रे । मलिया भाई वली नंद ॥सं॥१०॥
- ३८ संघपति जांणो मनमां अेम । मंगलीक कारण करिअे जेम ।
 संघजमण करवा मुझ प्रेम । सांमिवछल जिम उत्तम हेम ।
 साकर पोली रे । गोरस वलि कणसार ।
 साक बहू ताजा रे । करवा हूस अपार ।
 भोजन वेला आवे रे । संघ सकल परिवार ।
 धन धन दाडो रे । धन संघपति अवतार ॥सं॥११॥
- ३९ अेकादशमि ढाल बनावे । श्रीशुभविरनो सेवक गावे ।
 गुणि-गुंण गातां गुंण प्रगटावे । करपी-कुंमतिनुं चित मुजावे ।
 धननो लाहो रे । लेज्यो थइ सावधान ।
 तिरथ जाज्यो रे । वये करि तजी अभिमान ।
 मुंनि घर तेडि रे । आपो सुपात्रे दांन ।
 सुणज्यो भाई रे । थीर चित्त करि दोय कांन ॥सं॥१२॥

॥ढाल॥१२॥

(मेदि रंग लागो ॥अे देशी॥)

- ४० देव गुरु पूजा थकि रे बारमे सरग सधाय ॥तिरथ रंग लागो ॥
 माहाविदेहे मुगति वरे रे । अगुरुलघु गुण पाय ॥ति॥१॥
- ४१ मिठी ज्ञाननि गोठडि रे । कष्ट विना करम पलाय ॥ती॥२॥
 ज्ञानि गुरु सेवा करो रे । ज्ञानथी सिवसूख थाय ॥ती॥३॥
- ४२ संघवि संघविण दोय जणां रे । बोले हरख भराय ॥ती॥४॥
 धार्या मनोरथ सफला थया रे । देव गुरुने सुपसाय ॥ति॥५॥

- ४३ गुंणिगुंण गाता सेहेरमा रे । सारंगपर मुकांम ।ति।
सनमुख माहाजन आवतु रे । पांम्या सहू विसरांम ।ति॥४॥
- ४४ गुरु दीवो गुरु देवता रे । हितकारी श्रुतधार ।ति।
श्रीमुनिचंद्र मुनिसरे रे । मयणाने उपगार ।ती॥५॥
- ४५ अरिहा देव आराधिये रे । त्रिभोवन जास अवाज ।ति॥
वीरप्रभुनि सेवा थकी रे । श्रेणिक होसे जीनराज ।ति॥६॥
- ४६ धर्म सरण सिद्धाचले रे । जात्रा करि पूंन्ये पूर ।ति।
खिण खीण तिरथ सांभरे रे । वसिये नित्य हजुर ।ती॥७॥
- ४७ जनमधोमि जीननि तथा रे । निद्रा पाछलि रात ।ति।
पंडित गोष्ठी नवि नग्रीया रे । पण दिटे सुख पांमे ।ती॥८॥
- ४८ सेहेरथी साम्हेयु आवतु रे । सारंगपरने बार ।ति।
उछव मोछव ठाठसुं रे । फागण सुद त्रिज बुधवार ।९॥
- ४९ निज निज गेह विसामता रे । संघपतिना गुण गाय ।ति।
वरघोडो मांडविनि पोलमां रे । समेतसिखर उतराय ।ति॥११॥(१०)
- ५० चैत्यवंदन भावे करि रे । सनमुख जोडि हाथ ।ति।
स्वामि तुंम पसायथीरे । भेट्या तिरथनाथ ।ती॥११॥
- ५१ आगन्या लेइ प्रभु तुंम तणि रे । गयो हतो महाराज ।ति।
कुशलखेम संघ लेइ करि रे । सिद्धां सघलां काज ।ती॥१२॥
- ५२ परभावनां करता तिहां रे । आपे जाचेक दान ।ति।
गिरिवरना गुंण मन रमे रे । निसदिन गिरिवर ध्यान ।ती॥१३॥
- ५३ सेवक श्रीशुभविरनो रे । बोले बारमि ढाल ।ती।
गुरुसेवा भगति करो रे । गुरुथी वरे सिवमाल ।ति॥१४॥

॥ढाल॥१३॥

(सुणो सेठ कहूं एक वात रे ॥अे देशी ॥)

- ५४ मन चिते बेहेचरभाई अेम रे । रहिअे तिरथ विना कहो केम रे ।
हरख हईअे घणो रे । पुजा नवाणु भेदे रचावि रे ।
॥गिरिराजतणो गुंण गावे रे ॥हा॥१॥
- ५५ वलि निज घेर चैत्य करावे रे । कारिगर सुंदर लावे रे ।हा
करे गज उपर प्रासाद रे । जांणे स्वर्गथी मांडे वाद रे ॥हा॥२॥

- ५६ रंगमंडप सोभा सारि रे । पूतलियो बनि चित्रकारी रे । हा
रुपे जडियो मुल-गभारो रे । जोतां लहे नर वारो रे ॥हा॥३॥
- ५७ प्रभु पुंटे भामंडल छाजे रे । गज उपर महावत राजे रे । हा
दोय थंभे दोय कमान रे । जांणे शोभे देवविमान रे ॥हा॥४॥
- ५८ चैत्य सोभा केति वखांणु रे । सुरभुवन जोइ लजवांणु रे । हा
रंग कनक रजत मेनाकारि रे । जोतां थीर थया सुर अवतारि रे
॥हा॥५॥
- ५९ रुपु चांदी नवसत साठ रे । तोले चढीयो बन्यो बहु ठाठ रे । हा
पण दूरजन दोष उपाडे रे । ते तो पयमां पूरा काढे रे ॥हा॥६॥
- ६० आंबलिनो कातरो खाटो रे । विष भरियो वेंछी-कांटो रे । हा
स्वान-पुंछने दूरजन-रसना रे । च्यार वांकां विधाताई घटना रे ॥हा॥७॥
- ६१ जिनवांणि अमरित तोले रे । पाखंडि अवगुंण बोले रे । हा
चोर बलतो करे करतोड रे । करपि दाताने निंदे रे ॥हा॥८॥
- ६२ नारि मांदि थइ जव रांक रे । धरे कंचूक दरजि वांक रे । हा
हूस झाझि न मले नाणुं रे । करम-कणु थोडु काणुं रे ॥हा॥९॥
- ६३ दूरजन वातो कहूं केति रे । करे करसण कष्टे खेति रे । हा
कष्ट करीने द्रव्य कमावे रे । जिनमारग खेत्रे वावे रे ॥हा॥१०॥
- ६४ जे सजन तस गुंण गावे रे । सोभे मुख तंबोल खावे रे । हा
प्याज लसण खेतर दूरगंधि रे । जाइ केतकि वाडि सुगंधि रे ॥हा॥११॥
- ६५ सुरति वासे(?) रहे ताजा रे । नमो तिरथपति महाराजा रे । हा
मेहेल सुंदर अेक बनावे रे । जाली मालि झरुंखे सोहावे रे ॥हा॥१२॥
- ६६ जैनमंदिर अेक कराव्युं रे । शांतिनाथ प्रभु पधरावे रे । हा
जब पावन घर मुझ थाय रे । आवे दरिसण संघ मुंनिराय रे ॥हा॥१३॥
- ६७ अरिसारुप भुवन करावे रे । थंभा दोय रुपे रसावे रे । हा
हय गय रथ पालखी म्यांनारे । इंद्रध्वजा भील पलटण सेना रे ॥हा॥१४॥
- ६८ रथमांहे त्रीभोवन राजा रे । ढोलि भुंगल गाजां वाजा रे । हा
चित्रामण विविध प्रकार रे । द्वार आगे दोय छडिदार रे ॥हा॥१५॥
- ६९ शुद्ध जोसि मूर्हुत प्रकासे रे । सुद छठ बुद्ध वैसाख मासे रे । हा
ओगणिस सताविस साल रे । घर परवेस रंग रसाल रे ॥हा॥१६॥

- ७० परुणागत प्रभु ते दीन रे । करे साम्हइयु आविछिन्न रे । हा
ढाले तेरमि सेवक बोले रे । ज्ञान गुरुगम अमरित तोले रे ॥हा॥१७॥

॥ढाल॥१४॥

(गोकुलनि गोवालणि महि वेचवा चाली ॥अ॥ देशी॥)

- ७१ अचिरादेविनंदने तेडवाने काजे ।
सेठ बेचरभाइ चालिया । नर बोहोले साजे ।
देव सेरि जइ विनवे प्रभुने दरबारे ।
स्वामि साहिबने घणु । सेठजि संभारे ॥आ॥१॥
- ७२ रात दिवस हियडा थकि । अेक पल ना विसारे ।
रागिने घर जाववूं । जुगतु संसारे ।
वेगला पण वाहलेसरी । जेम चंद चकोर ।
मेघ गाजे जेम देखिने । करे सोर बहू मोर ॥आ॥२॥
- ७३ सकति अनंति सांभलि । जिनराज तुमारी ।
भक्तिथी शक्ति वेगली । मन-घरमा धारि ।
भगति वसे भगवानं छे । अेम पंडित बोले ।
भगति विना जग प्राणिया । संसारे रोले ॥आ॥३॥
- ७४ साहेबसे अेक विनति । अे दिलमा धारी ।
निज परसादे पधारता । हवें वार न करवि ।
अेम कहिने प्रभुजिने । पालखी पधराव्या ।
चालंता सूर सानिधे । पोल सनमुख आव्या ॥आ॥४॥
- ७५ बेहचरभाइ मन चितवे । मन मोहन मेला ।
साम्हैयु सजतां तिहां । बोहोला साबेला ।
निज निज घर परिवारथी । सहू साजन भेला ।
पोल सुरदास सेठनि । जांणे धन धन वेला ॥आ॥५॥
- ७६ पोपटभाई पूत्र ते । बेहेचरभाई केरो ।
पूरव कमाई भोगवे । आगे पूंन्ये अनेरो ।
कुंभ भरी सिर पर धरी । आगे कन्या कुमारी ।
पाछल नारिओ गावती । जांणे सूर-अवतारी ॥आ॥६॥

- ७७ साहाजन मलिया सोभता । चाले मारग वहिया ।
 अे साम्हैयु देखतां । कुरणिक सांभरिया ।
 निज घर प्रभुजी आवता । वांदिनें वधाव्या ।
 प्रासाद-मालि त्रिज अे । जिनजी पधराव्या ॥आ॥७॥
- ७८ नव नव भेट निवेदस्यूं । भगति करे झाझी ।
 सेवक बोले विनोदस्यूं । बेहचरभाई मन राजी ।
 आगल भवियण सांभलो । जल भरवा जास्ये ।
 वरघोडे नरनारिओ । मुख मंगल गास्ये ॥आ॥८॥
- ७९ श्रीशुभविर माहाराजनि । जे आणा पाले ।
 सिवकन्या तस कंठमे । आरोपे वरमाल ।
 सादि अनंत सूख वासमां । पांमे भोग विसाल ।
 तेह तणा गुंण गावतां । पांमे मंगलमाल ॥आ॥९॥

॥ढाल ॥१५॥

- हवे सेठ बेहचरभाई अे घर देरासर कराव्यु ॥
 तिवारे जल जात्रानो वरघोडो चढाव्यो । ते सम[य]नि ढाल उतारि छे ।
 (मारो ससरो आव्यो सासु सोती । मारो नाव्यो माडिजायो विर ।
 में मांजग मांडियो ॥अे देशी॥)
- ८० जल जात्रा सांमग्री सज करि । चढे जल यात्रा वरघोडो ।
 नमण जमण जल लावे छे ।
 लावे लावे बेहचरभाइ सेठ । तिरथ जल लावे छे ।
 न्हवरावे अचिरानो नंद । प्रभु पधरावे छे । अे टेक ।
 राजनगर तणा व्यवहारिया । वर वेस धरि रथ जोड ॥ना॥१॥
- ८१ साबेला घणा सणगारिया । जांणे देवकुमर अवतार ।
 गाअे गित भलि गुंणवंतियो । वर तोरण निज घरबार ॥ना॥२॥
- ८२ आठ मंगलधर आगल चाले । बोले जाचक मंगल नाथ ।
 चाले कलश भरि जल-झारीओ । थाअे पंथे वलि छंटकाव ॥ना॥३॥
- ८३ उंचि करि रे धजावज आंतियो(?) चारे ठ(छ) बगीयोनो बनाव ।
 मेडिमाल जुवे महिला चढी । जोया जेवो जाग्यो रे बनाव ॥ना॥४॥

- ८४ केइ बालकुंमर गजसीर चढ्या । धरे महावत कर अंकुश ।ना।
वाजा वाजे विलातना । भलि पडि रे नगरानि धूस ।ना॥५॥
- ८५ टहूके सरणार्इ टहूकडा । चाले भाला धरा झलकार ।ना।
झणझणिओ निसान ते झगमगे । गारदि तुरकि असवार ।ना॥६॥
- ८६ आठ छत्रधरा चांमरधरा । रुडो इंद्रध्वज संघात ।ना।
अलबेलि साहेलि साथमां । रामणदिवो इछा वहू हाथ ।ति।
- ८७ भेर भुंगल वेंणा वाजति । वाजित्र विचित्र प्रकार ।नि।
बहु धूपघटा गगनें चली । नवले वेसे नरनार ।ना॥७॥
- ८८ नगरसेठ प्रेमाभाइ संचर्या । उमाभाइ हठीसंग पाट ।ना।
भगुभाई भांणाभाई आविया । जोईताराम त्रिकमदास ।ना॥८॥
- ८९ परसोतम पूंजासा आविया । भेटी समेतसिखर महाराज ।ना।
गोकलभाई हिराभाई दो जणा । आगेवान थई करे काज ।ना॥९॥
- ९० नगिनदास बेहेचर गुंणरागिया । जिनआगम धरता टेक ।ना।
श्रद्धावंत श्रावक टोलि मलि । काम करता धरि सुविवेक ।ना॥११॥
- ९१ ललुभाइ मांणेकचंद आविया । रवचंद सुबा छेला हार ।ना।
विद्यासालानु काम चलावता । भणता जिहां बालकुंमार ।ना॥१२॥
- ९२ जेयसंगभाई मुलचंदभाइ दीपता । जांणे इंद्रतणो अवतार ।ना।
भुराभाई डाह्याभाई सोभता । वरघोडे थया हूंसियार ।ना॥१२॥
- ९३ केवलभाइ बेहेचरभाई लस्करी । मलि श्रावक टोलि सरव ।ना।
संवेगि साधु साधवि । जांणि आव्या सासनपर्व ।ना॥१३॥
- ९४ गुरुआंणा-परंपरा चालता । ते संजमधर अणगार ।ना।
गुरुलोपि तत्त्व पांमे नहि । बोले आगम वचन उदार ।ना॥१४॥
- ९५ साधु साधवि श्रावक श्राविका । जोवा मलियो सघलो साथ ।ना।
चांमर ढलंता रथ सिर पालखी । मांहे बेठा जगतना नाथ ।ना॥१५॥
- ९६ कर जोडि करे सहू वंदनां । प्रभु रहेजो हईडा पास ।ना।
देव देवी जूवे गगने चढी । कर तल पडवा नहि अवकास ।ना॥१७॥
- ९७ हाथि घोडाने पालखि । घोड वेहल्योनो नहि पार ।ना।
हठिभाइ वाडि जई उत्तर्या । देव नुंतरिया तेणि वार ।ना॥१८॥

- ९८ तस आपे अनोपम बाकुला । भणे मंत्र आगम उपदेश ।ना
विधि जाणे श्रावक विधि साचवे । नवि भूल पडे लवलेस ।ना॥१९॥
- ९९ जलकुंभ भरि श्रीफल ठवि । सिर धरीया सोहागण नार्य ।ना
वरघोडी उतरियो नविन घरे । बेहेचर भाइ मोहोल मझार ॥ना॥२०॥
- ३०० रातिजगो पुजा परभावना । कुंभथापना धरत विवेक ।ना
शुभविरनुं सासन पांमिने । सेवक ने गुरुगम टेक ।ना॥२०॥

।ढाल॥१६॥

(हवे विवाहनो वरघोडो रे ॥अे देशी॥)

- १ ग्रहपूजा ने दस दिगपाल रे । छे सासनना रखवाल रे ।
भणे मंत्र आगम उपदेस रे । करे किरिया श्रावक सुविसेस रे ।
जयवंताजी ॥१॥
- २ ओगणिस सताविस वरसेरे । मास वैशाख वद छठ दिवसे रे ।
बुधवार घडि त्रण वेला रे । पल सतर झाकझमाला रे ।जा॥२॥
- ३ शांतिनाथ तखत विराजेरे । ढोल भुगल वाजा वाजे रे ।
गित मंगल गावे नारि रे । सरपावनि करे तईयारि रे ।जा॥३॥
- ४ सरपाव ते सहूने करिया रे । पछे सामीवच्छलमां भलिया रे ।
सिरो पाक ने भजीया पूरि रे । बेहेचर भाइ मन हूस अधूरि रे ।जा॥४॥
- ५ अठाई महोछव मंडावे रे । पुजा नव नव भांत रचावे रे ।
साहमिवछल नव नव भांत रे । नर नारि मंगल गावे राते रे ।जा॥५॥
- ६ सतरभेद वलि पंचकल्याण रे । विसर्थानिक ने पंचज्ञान रे ।
नवभेदे नवाणुंप्रकारि रे । बारव्रत पूजा निरधारि रे ।जा॥६॥
- ७ चुरमु ने वलि दूधपाक रे । बासुदी सीखंड बहू साक रे ।
वेसण चूरमां ने दूधपाक जुगति रे । साकर सिरो बहू भगति रे ।जा॥७॥
- ८ वद वैसाख तेरस आवे रे । संपूरण उछव थावे रे ।
बेहेचरभाइने हरख न मावे रे । शांतिनाथ प्रभु गुण गावे रे ।जा॥८॥
- ९ शुभविरनो सेवक रसीयो रे । गुणि गुण गावा उलसियो रे ।
शांतिनाथ प्रभु ध्यांन धरस्युं रे । सिरमणी सहेजे वरस्युं रोजा॥९॥
- १० राजनगर मांहे विसराम रे । देवचंद पानाचंद नाम रे ।
विसा श्रीमालि वंसे छाजे रे । धरणेंद्र सूरेश्वर राजे रे ।जा॥१०॥

॥कलश॥ [ढाल १७]

(विर जिणंद जगत उपगारि ॥अे देशी॥)

- ११ श्रीसिद्धाचल गुंण में गाया । आदि जिन दरिसण पाया रे ।
चरम तिरथपति केवल पामि । विमलाचल फरसाया रे ।श्री॥१॥
- १२ च्यार निकायना सुरपति मलिया । समोवसरण विरचाया रे ।
देसना देवधुनि वरसाया । भव(वि) जिव व्रत उचराया रे ।श्री॥२॥
- १३ सोहमपति विर सिस नमाया । कर जोडि प्रसन कराया रे ।
स्वामि गिरी गुंण केइ साथ पाया । भीत्र भीत्र नांम धराया रे ।श्री॥३॥
- १४ विर कहे सुणो सोहमराया । अनंत अे गिरि सुख पाया रे ।
शेवुंजागिरि गुंणमहातम सुंणाया । इंद्र सूणि हरखाया रे ।श्री॥४॥
- १५ साधु साधवि श्रावक श्राविका । अणसण करि सिव पाया रे ।
घर बेठां पण गिरि गुंणध्याने । ते पण सिवसुख पाया रे ।श्री॥५॥
- १६ अहनिश गिरीगुंण ध्यांन धरंता । मिथ्यात मेल हराया जि ।
प्राअे अे गिरी सास्वतो कहिई । आगमपाठ बतायाजी ।श्री॥६॥
- १७ बेहेचरभाइ जयचंद श्रीमालि । संघपति तिलक धरायाजी ।
थावर पंच तिरथ फरसाया । जिनशासन दीपाया जि । श्री॥७॥
- १८ संघविण ईछावहू पतिव्रता । संघविण पद निपजायाजी ।
धन संपदा सवि पूंन्ये पाया । पुंन्ये पुंन्ये जडायाजी ।श्री॥८॥
- १९ न्याइद्रव्य सुध मन वच काया । शुभ खेत्रे वित खरचायाजी ।
आतिमरांम अति आणंद पाया । दरिसणे दूख गमायाजी ।श्री॥९॥
- २० तपगच्छ नंदन सुरतरु प्रगट्या । विजयदेवसूरि रायाजी ।
नांम दसो दिस जेहनुं चावूं । गुणिजन वृंद गवायाजी ।श्री॥१०॥
- २१ विजयसिंहसूरी तस पटधर । कुंमति मतंगज सीहोजी ।
तास सीस सूरी पदवि लायक । लक्षणलक्षीत देहोजी ।श्री॥११॥
- २२ संघ चतुरवीध देश विदेशी । मलिया तिहां संकेते जि ।
विविध महोछव करता देखी । निज सूरिपदनें हेते जि ।श्री॥१२॥
- २३ प्राअे सीथलता संघमा देखी । चित वयरगे वासिजी ।
सुरिवर आगे विनय वइरागे । मननि वात प्रकासिजी ।श्री॥१३॥

- २४ सूरूपदवि नवि लेवि स्वांमि । करस्थूं क्रियाउद्धार जी ।
कहे सूरि आ गादि छे तुंम सिर । तुंम वस सहू अणगारजी ।श्री॥१४॥
- २५ अेम कहि सरगे सधाव्या सुरिवर । संघने बात सूंणाविजी ।
सत्यविजय पंन्यासनि आंणा । मुंनिगणमां वरताविजी ।श्री॥१५॥
- २६ संघनि साखे तेणे निज हाथे । विजयप्रभसूरि थापिजी ।
गछ-निश्राअे उप्रविहारी । संवेगता गुंण व्यापिजी ।श्री॥१६॥
- २७ रंगित-चेल लहि जग वंदे । चैत्य धजाअे लक्ष्मीजी ।
सूरिपाटे रहे सनमुख उभा । वाचक जस तस पक्षीजी ।श्री॥१७॥
- २८ मुनि संवेग, ग्रहि निरवेदि । त्रिजो संवेगपखिजी ।
अे त्रणे शिवमारग दाख्य । जिहां सिद्धांत छे साखीजी ।श्री॥१८॥
- २९ आरज सूरिस्तिसूरि जिम वंदे । आरज महागिरि देखीजी ।
दो-तिन पाट रहि मरजादा । पण कलियुगता विशेषिजी ।श्री॥१९॥
- ३० सत्यविजय गुरु सीस बहूश्रुत । कपूरविजय श्रुतज्ञानिजी ।
दोषरहित सुद्ध आहारनि वांछ । रमता आतिमध्यानिजी ।श्री॥२०॥
- ३१ तास सिस श्रीखेमाविजय बुध । विद्याशक्ति विशालजी ।
जास पसाअे जगतमां चावो । कपूरचंद भणसालीजी ।श्री॥२१॥
- ३२ तास सिस श्रीसुजसविजय बूध । तास सिस गुंणवंताजी ।
श्रीशुभविजय विजयसनांमे । जे महिमाइ महंताजी ।श्री॥२२॥
- ३३ तेह तणा सिस विरविजय मुंनि । पंडित नांम धरावेजी ।
षट दरिषणमां ज्ञान गुंण गाजे । जित निसांण वजडावेजी ।श्री॥२३॥
- ३४ वैष्णव-सीव-धरमि प्रतिबोध्या । किधा समकितवासीजी ।
विरविजय पंन्यासनि वांणि । सांभली दूरमति नाठिजी ।श्री॥२४॥
- ३५ तेह तणा प्रतिबोधि श्रावक । विचरे गुरु आधारजी ।
भव(वि) जिव केई समकित पांम्या । केइ उचर्या व्रत बारजी ।श्री॥२५॥
- ३६ सासन विरनुं अनंतर वरते । अेकविस वरस हजारजी ।
गुरुकुल वासित सुविहित सेवो । भुलो मत उपगारजी ।श्री॥२६॥
- ३७ सुविहित गुरु जब स्वर्गे पोहता । तव थया आगमलोपीजी ।
भदरिक-भावि जीव पासमा पडिया । निज मत आणा रोपिजी ।श्री॥२७॥

- ३८ विरविजय पंन्यासनो श्रावक । देवचंद गुरुरागिजी ।
 बेहेचरभाई संघपतिनि साथे । जावा सुभ मति जागिजी । श्री॥२८॥
- ३९ जात्रा करि संघ नयणे निहाली । गुंणरुप गुंथी फूलमालजी ।
 जे नर नारि कंठे धरस्ये । ते वरसे सिवमालजी । श्री॥२९॥
- ४० संवत ओगणिस सत्ताविस वरसे । मास असाड सुखकारिजी ।
 क्रष्ण पक्ष सातम रविवारे । प्रगट्यो जयजयकारजी ॥
 श्री सिद्धाचल गुण मे गाया ॥३०॥

ईति श्री सेठ बेहेचरभाई जयचंद ॥ श्री सिद्धाचलजी
 तथा गिरनारजी संघ लेइ जात्रा करवा गया ॥ तथा घर
 देहरासर कराव्युं ॥ ते समे जलजात्रानो वरघोडो चढाव्यो ॥
 तेहनि ढालो संपूर्ण ॥ लपीकृतं ॥ मोतिचंद ॥ राजनग्रे ॥

परिशिष्ट

केटलाक शब्दोना अर्थ

कडी	क्र.
६ गितारथ	गीतार्थ, शास्त्रज्ञ
७ आरज्या	आर्या, साध्वी
१४ जुगलिक	युगलिक-युगल
करम-भोमि	कर्मभूमि, जेमां असि, मषी
	कृषिरूप व्यापार होय तेवुं क्षेत्र
१६ पूरव	पूर्व, जैनमते एक काळ-माप
२१ साहेब	अंग्रेजी अधिकारी
श्रस्तेदार	शिरस्तेदार
२५ पंच सनात्र	जैन अनुष्ठान-विशेष; स्नात्र
२६ चउद खेत्र	चौद राजलोक, सकल सृष्टि

५२	करतानि	कर्तानी, शुभवरीनी (?) के ते ते पूजाना प्रणेतानी (?) के 'कर तानि' एम विभक्तपदो हशे ?
५४	वृत्ति	व्रती-व्रतधारी
६१	हिमनो	हेमनो-सोनानो
६२	सनाथ	स्नात्रियास्नात्र
७१	कोरठ	कोर्ट
७३	विलात	विलायत -(Band)
७७	पटण	पलटण (सैन्य-टुकडी)
	परमाणा	प्रमाण-परवाना
८०	बनात	जाडुं ऊनी कापड
८७	सचितप्रहारी	सचित(सजीव)नो परिहारी-त्यागी
८९	गुरुगम	गुरु-आम्नाय
९२	पोसो	पौषध, जैन धर्मनी क्रिया
९५	आग्यम	जैन आगमशास्त्र
१००	जोगकिरिया	योगक्रिया-जैन साधुनी विशिष्ट क्रिया
१०४	सुतरना	सूत्रना
१०६	आएसकार	आदेश (आज्ञा)ना करनार-पालक
१०७	कल्प	कल्प (मासकल्प)
१२०	अनमेखी	अनिमिष/देव
१३१	भेठ	भेटणां
१५४	नांमे	नाखे-नमावे
१६३	जादी	झाड़ी, घणी
१९९	झाझ	जहाज
२३३	परुणागर्ते	महेमान तरीके
२६६	विहवा	विवाह
२४७	नग्रीया	नगरीओ

२५८	मेनाकारि	मीनाकारी
२६१	करपि	कृपण
२७७	कुरणिक	कोणिक राजा
३१२	देवधुनि	दिव्यध्वनि
३१९	न्याइद्रव्य	न्याय-अर्जित धन
३२३	सीथलता	शिथिलता
३२७	रंगित चेल	रंगेल वस्त्रो
३२८	ग्रहि	गृही-गृहस्थ

—x—